

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2024 M. NR. 4 (176)

PARYŽIUS – VIS ARČIAU

LIKUS MAŽIAU NEI TRIMS
MĖNESIAMS IKI SVARBIAUSIO
METŲ SPORTO ĮVYKIO
OLIMPIEČIŲ GRĖTOS GAUSĖJA,
O LTOK TOLIAU RŪPINASI, KAD
LIETUVOS SPORTININKAMS
OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE BUTŲ
SUDARYTOS GERIAUSIOS
ĮMANOMOS SĄLYGOS

100
LIETUVOS OLIMPINIO
JUDĖJIMO ŠIMTMETIS

WWW.LTOK.LT

NAUJA

MOMENTINĖ LOTERIJA

OLIFĖJA LAIMĖK 75 000€ 5€

**ŠALTIBARŠČIŲ
LOTO**

LAIMINGI SIMBOLIAI

TAVO SIMBOLIAI

PRIZAS	PRIZAS	PRIZAS	PRIZAS	PRIZAS
PRIZAS	PRIZAS	PRIZAS	PRIZAS	PRIZAS
PRIZAS	PRIZAS	PRIZAS	PRIZAS	PRIZAS
PRIZAS	PRIZAS	PRIZAS	PRIZAS	PRIZAS

▲ Jei „Laimingas simbolis“... tavo simboliu“ – laimėsi... laimėk 10€.

Taisyklės kitoje pusėje

loto.lt

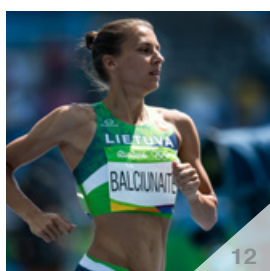
Loterijų namai

5

SKAITYTOJAMS

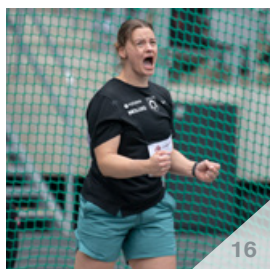
LTKO PREZIDENTĖS MINTYS

6

ŠVIETIMAS

LTKO MOKYMUOSE ŽINIAS GILINA IR GARSŪS
TRENERIAI

8

INICIATYVA

SIŪLYMAS POLITINĖMS PARTIJOMS

9

OLIMPIEČIAI

KONFERENCIJOJE APTARĖ NUVEIKTUS IR BŪSIMUS
DARBUS

10

PROJEKTAS

OLIMPINIAI VARTAI

12

KARJERA

IŠ BĖGIMO TAKELIO – Į DIREKTORĖS PAREIGAS

14

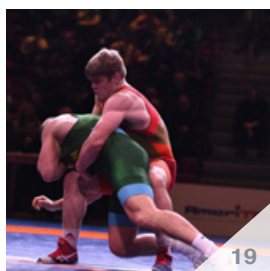
AMBASADORIUS

KVIEČIA Į ŠVENTĘ

16

VEIDAS

PILDO NE TIK SAVO SVAJONES

19

ŠEIMA

OLIMPINIAME KELIJE – JAU TREČIAS BROLIS

22

„LTEAM“

PAKELIUI Į PARYŽIŲ LAUKĖ SUNKŪS IŠBANDYMAI

25

ISTORIJA

LIETUVOS LENGVAATLEČIŲ OLIMPINIS KELIAS

34

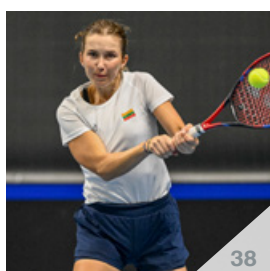
KRONIKA

LTKO ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

38

SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU

TENISINKEI KNYGOS SUTEIKIA RAMYBĘ

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 4 (176), 2024 m.

VIRŠĖLYJE

Lietuvos treko dviratininkė
O.Baleišytė Tokijo olimpinėse
žaidynėse

Kipro Štreimikio nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Patricija Užienė
Lina Motužytė
Julius Bliūdžius
Dalia Musteikytė
Marytė Marcinkevičiūtė
Bronius Čekanauskas
Dominykas Genevičius

FOTOGRAFAI

Alfредas Pliadis
Vytautas Dranginis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJA

Urtė Gimžauskaitė

KONTAKTAI

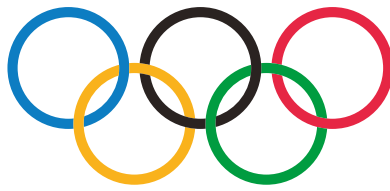
Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

OLIMPINĖ DIENA

DIDŽIAUSIA VASAROS

SPORTO IR PRAMOGŲ ŠVENTĖ

ŠIAULIAI 2024 06 08

WWW.OLIMPINEDIENA.LT

DIDŽIAUSIAS LAIMĖJIMAS – VIENYBĖ

IKI PARYŽIAUŠ OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ LIKO VOS TRYS MĖNESIAI. SENOVĖS OLIMPIJOJE ĮŽIEBTA OLIMPINĖ UGNIS GRAIKIJOS SOSTINĖJE ATĖNUOSE PERDUOTA ŽAIDYNIŲ ŠEIMININKAMS, O ŠALIŲ RINKTINIŲ GRETOS PO TRUPUTĮ PILDOSI. APIE PASIRUOŠIMĄ ARTĖJANČIAM DIDŽIAUSIAM IR LAUKIAMIAUSIAM VASAROS SPORTO RENGINIUI „OLIMPINĖ PANORAMA“ KALBASI SU LIETUVOS TAUTINIO OLIMPIŅIO KOMITETO PREZIDENTE DAINA GUDZINEVIČIŪTE.

Graikijos sostinėje Atėnuose olimpinė ugnis perduota Paryžiaus žaidynių organizatoriams. Kokia šios ceremonijos reikšmė?

Ši ceremonija mums primena, kad olimpinės žaidynės – jau ranka pasiekiamos, iki jų lieka mažiau nei trys mėnesiai. Tai tradicinis renginys, vykstantis prieš kiekvienas olimpinės žaidynes. Juo baigiasi olimpinio deglo maratonas Graikijoje ir prasideda tolesnė kelionė, šįkart – į Prancūziją.

Olimpinės žaidynės, kaip ir olimpinė ugnis, – taikos ir vilties simbolis. Sportas suvienija tautą, o vienybė ir yra didžiausias laimėjimas.

Būtent su šiuo šūkiu šiemet LTOK pasitinka olimpines žaidynes. Kodėl?

Prieš kiekvienas žaidynes LTOK pristato olimpiečius vienijančios „LTeam“ komandos reklaminę kampaniją. Vienybė ir solidarumas šiuo metu mums be galo reikalingos vertybės ne tik kalbant apie sportą, bet ir apie geopolitiką.

Negalime paneigti, kad olimpiniai medaliai yra tai, ko visi sirgaliai tikisi ir laukia, o sportininkai kovoja iš visų jėgų. Tačiau vienybė – ne mažiau svarbus laimėjimas, kurį mums dovanoja sportas.

Ne veltui sakoma, kad olimpinės žaidynės stato tiltus. Nuoširdus Lietuvos sportininkų palaikymas vienija skirtingas kartas, kultūras, kaimynus, draugus ar nepažįstamus žmones. Varžyboms prasidėjus širdys ima plakti vienu ritmu ir visi sergame už Lietuvą.

Šia „LTeam“ reklamine kampanija dėkojame Lietuvos olimpiečiams už šį olimpinį laimėjimą ir kviečiame sirgalius vieningai palaikyti mūsų sportininkus Paryžiaus žaidynėse.

Be to, šiemet sirgaliams siūlome patiems simboliškai pasiekti Paryžių. Tai galima padaryti Vilniaus oro uoste prie olimpiniais paskelbtų A-15 vartų. Čia keleiviai taip pat turės galimybę susipažinti su Lietuvos olimpine istorija, pasigrožėti olimpiniam šimtmečiui skirtu gatvės meno kūrinium, specialioje „LTeam“ platformoje minti dviratį ir kartu surinkus 2 tūkst. km simboliškai pasiekti olimpinį Paryžių.

Kokį pasirėngimo žaidynėms etapą šiuo metu yra pasiekę LTOK?

Pasiruošimo planuose dėliojame paskutinius taškus. Olimpinės misijos vadovai šiuo metu baigia susitikimus su tų sporto šakų federacijomis, kurių sportininkai jau užsitikrino vietą Paryžiaus žaidynėse arba turi realių galimybių tą padaryti.

Šiais susitikimais siekiame išsiaiškinti, kada sportininkai planuoja atvykti į olimpinį kaimelį, sužinoti maksimalų aptarnaujančio personalo poreikį ir informuoti federacijas, ką mes, vadovaudamiesi Tarptautinio olimpinio komiteto suteikiamomis aptarnaujančio personalo kvotomis, galime užtikrinti. Tariamės su federacijomis ir ieškome sprendimų, ką darysime, jei negalėsime patenkinti maksimalaus poreikio. Darome viską, kad mūsų sportininkams užtikrintume geriausias įmanomas sąlygas.

Mokymų dalyviams įteikti sertifikatai

LTOK MOKYMUOSE ŽINIAS GILINA IR GARSŪS TRENERIAI

BALANDŽIO VIDURYJE VILNIUJE BAIGĖSI KASMETINIAI LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ORGANIZUOJAMI TRENERIAMS SKIRTI SPORTO ADMINISTRAVIMO KURSAI.

Tris sesijas suskirstytuose nemokamuose LTOK ir Tarptautinio olimpinio komiteto Olimpinių solidarumo finansuojamuose kursuose treneriai mokėsi, kaip daryti įtaką, gilinosi į emocinį intelektą ir šiuolaikinius motyvacijos pridedančius įrankius. Taip pat susipažino su LTOK veikla, darbu olimpinėse žaidynėse bei TOK „Athlete365“ platformos galimybėmis.

Per paskutinę mokymų dalį sporto specialistai gilinosi į konfliktų valdymą.

„Šiuos mokymus organizuojame jau daug metų, o jų programą kasmet atnaujiname atsižvelgdami į dalyvių atsiliepimus bei sporto aktualijas. Įtakos darymo ir emocinio intelekto temas pristatėme pernai, jos sulaukė didžiulio susidomėjimo. Apskritai visos trys temos šių dienų treneriams – labai aktualios. Ypač tiems, kurie dirba su jaunimu. Matome, kad visai kitokie metodai turėtų būti taikomi bendraujant su jaunais sportininkais, jų tėvais, aplinka, kurioje jie yra“, – pasakojo mokymus organizuojanti LTOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja Agnė Vanagienė.

Sporto administravimo kursui treneriams LTOK rengia kartą per metus, į juos atrenkama tik 20 dalyvių. Šiame tarp jų – Lietuvos dviračių treko rinktinės treneris Dmitrijus Leopoldas, Lietuvos futbolo rinktinės treneris Edgaras Jankauskas, olimpietė, lengvosios atletikos trenerė Rita Ramanauskaitė, irklavimo trenerė dirbanti 2000 m. Sidnėjaus olimpinėse žaidynėse medalininkė Birutė Šakickienė.

Šiais metais į programą pirmą sykį įtraukta emocijų valdymo tema. Būtent ji sulaukė daug teigiamų dalyvių atsiliepimų.

„Visada maniau, kad naudinga atitrūkti nuo savo tiesioginės veiklos ir pamatyti kitokius mąstymo būdus. Mes esame įpra-

D.Leopoldas (viduryje)

B.Šakickienė (viduryje)

tę gyventi ir dirbti tame pačiame rate, kur viskas įprasta. Dėl to labai svarbu kartais ištrukti iš rutinos ir į viską pažiūrėti plačiau. Tokie mokymai praplečia žmonių mąstyseną ir suvokimą apie pasaulį. Tada kitaip pradedi žiūrėti į problemas, bendrauti su žmonėmis. Visa tai duos naudos vaikams, su kuriais mes dirbame“, – mintimis dalijosi D.Leopoldas.

B.Šakickienė taip pat džiaugėsi įgyta patirtimi, nes, pasak jos, tobulėjimui ribų nėra.

„Per šiuos mokymus vyko daug praktinių užsiėmimų, daug kalbėta apie psichologiją, o tai, dirbant su vaikais, labai svarbus dalykas. Man patiko, kad buvo gilinamasi į tai, kaip pritraukti vaikų į sportą, kokie laipteliai turi būti įveikti ir kaip viską nuosekliai daryti. Gavome tikrai nemažai įrankių, kuriuos galėsime panaudoti savo darbe“, – sakė B.Šakickienė.

Tituluotos irkluojuotojos nuomone, daug išmokytų dalykų galima pritaikyti ne tik sporte, bet ir gyvenime, ypač sprendžiant konfliktines situacijas. Kita nauda – galimybė pabendrauti su skirtingų sporto šakų atstovais, pamatyti problemas iš įvairių pusių. Beje, B.Šakickienė yra baigusi ir LTO kursų sporto administratoriams.

„Bent jau mano sporto šakoje, irklavime, yra daug svarbių niuansų, apie kuriuos galima daugiau sužinoti per tokius mokymus. Nemanau, kad viską įmanoma išmokti, todėl ir ateityje planuoju dalyvauti panašiuose mokymuose bei tobulėti“, – pabrėžė B.Šakickienė.

Dėl laiko, praleisto mokymuose, nesigaili ir Lietuvos futbolo rinktinės treneris E.Jankauskas. Jo teigimu, galimybė pasiklausti specialistų patarimų bei pabendrauti su kitų sporto šakų atstovais leidžia įgyti naujų patirčių.

„Kiekvieną kartą sužinai kažką naujo, daug ką pamatai iš kitų kampų. Tokie mokymai praplečia akiratį, šiek tiek prašviežėja galva. Labai naudinga pabendrauti su kitų sporto šakų atstovais, sužinoti, kaip jie mato vieną ar kitą reikalą. Iš šių mokymų tikrai daug ką galima pritaikyti ir futbolui, nes pagrindai visur panašūs. Žinoma, kiekvienos šakos specifika kita, tačiau bendravimo modelis ar administracinis darbas daugmaž visur vienodas. Visada galima pamatyti vietų, kurias reikia tobulinti ir gerinti. Man tokie kursai ir seminarai labai naudingi iš bendravimo pusės“, – sakė E.Jankauskas.

A.Vanagienė atvira – šie mokymai rinkoje neturi analogų.

„Mūsų tikslas – suteikti įrankių ir žinių. Dažniausiai treneriai dalyvauja savo sporto šakos techniniuose kursuose, o čia mes suteikiame galimybę į vieną vietą susiburti skirtingų sporto šakų, skirtingo amžiaus ir lygio treneriams. Nuo jaunų pradedančiųjų trenerių, kurie dirba su vaikais, iki nacionalinių rinktinių strategų. Tikimės, kad dalyviai juos tinkamai išnaudos savo darbe, – sakė A.Vanagienė. – Šie mokymai kasmet truputį keičiasi, nes po kiekvienų kursų mes apklausiamo dalyvius, sužinome jų pageidavimus, įvertinimus. Kitų metų pradžioje vėl spręsimė, kokios temos dalyviams aktualiausias.“

Kartu su TOK Olimpiniu solidarumu LTOK per metus organizuoja trejus nemokamus sporto administravimo mokymus. Be jau pasibaigusiu vadybininkams ir treneriams skirtų mokymų, rugpjūtį patyrusius specialistus ir vadovaujamas pareigas užimančius vadybininkus LTOK pakvies į mokymus pažengusiems.

E.Jankauskas (kairėje)

Iš kairės: LVŽS pirmininkas R.Karbauskis, LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė, Lietuvos sporto federacijų sąjungos prezidentas D.Šaluga

SIŪLYMAS POLITINĖMS PARTIJOMS

LIETUVOS NEVYRIAUSYBINĖS SPORTO ORGANIZACIJOS IMASI INICIATYVOS IR ŠKATINA SUKURTI NACIONALINĘ SPORTO STRATEGIJĄ, KURI ĮTVIRTINTŲ AIŠKIUS, VALSTYBĖS NUMATYTUS PRIORITETUS, TIKSLUS BEI PRIEMONES TIKSLAMS PASIEKTI.

Dvylika nevyriausybinių sporto organizacijų inicijavo susitarimą, kurį kviečia palaikyti ir pasirašyti Lietuvos politinės partijos. Pirmasis šį sporto bendruomenei svarbų susitarimą pasirašė Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos pirmininkas Ramūnas Karbauskis.

„Dėkojame Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungai, kuri parodė iniciatyvą ir pirmoji atsiliepė į šį kvietimą. Sporto bendruomenės vardu kviečiame ir kitas politines organizacijas padaryti tą patį. Sportas Lietuvoje šiuo metu išgyvena tikrai ne geriausius laikus. Pagrindinė to priežastis – neapgalvotos, skubotos politinės reformos, vykdytos neįsisklausius į sporto bendruomenę. Pasibaigus kadencijai politikai keičiasi, o sportininkai, treneriai, federacijos, medikai turi gyventi su jų sprendimų paliktomis pasekmėmis.

Kviečiame palaikyti nevyriausybinių sporto organizacijų iniciatyvą ir visiems kartu sukurti nacionalinę sporto strategiją. Tai Lietuvos sportui gyvybiškai svarbus dokumentas“, – sakė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė, olimpinė čempionė Daina Gudžinevičiūtė.

Susitarimą dėl Lietuvos sporto strategijos kūrimo inicijavo ir parengė Lietuvos tautinis olimpinis komitetas, Lietuvos sporto federacijų sąjunga, Lietuvos paralimpinis komitetas, Lietuvos savivaldybių sporto vadovų asociacija, Lietuvos olimpiečių asociacija, Lietuvos savivaldybių sporto mokymo įstaigų vadovų asociacija, Lietuvos sporto trenerių asociacija, Lietuvos studentų sporto asociacija, Lietuvos kurčiųjų sporto komitetas, Lietuvos asociacija „Sportas visiems“, Lietuvos sporto meistrų asociacija „Penki žiedai“, Lietuvos aeroklubas.

SUSITARIMAS DĖL LIETUVOS SPORTO STRATEGIJOS KŪRIMO

Sporto strategijos sukūrimas, numatant aiškius valstybės prioritetus bei tikslus.

Šiuo metu galiojančio įstatymo pakeitimas į aiškesnį bei konkretesnį.

Nacionalinės sporto tarybos instituto stiprinimas.

Pagrindinės lyderystės sporte perdavimas nevyriausybiniams organizacijoms, valstybei pasiliekant tik esminius politikos formavimo bei kontrolės vykdymo mechanizmus. Lietuvos tautinis olimpinis komitetas ir Lietuvos sporto federacijų sąjunga, uždengiančios beveik visas Lietuvos sporto nevyriausybines organizacijas, imasi atsakomybės įgyvendinti sporto politiką.

Numatyti konkretų procentą iš Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos biudžeto, kiekvienais metais skiriamą sporto srčiai.

Prieš paskiriant viceministrą, kuruosiantį sportą, jo kandidatūra turėtų būti derinama su sporto bendruomene.

Kartu su nevyriausybiniomis organizacijomis nutarti, kaip bus paskirstytas sporto biudžetas konkrečioms sporto sritims.

Stiprinti skėtines organizacijas, priskiriant ir finansuojant joms būdingas funkcijas.

Neįgaliųjų sportas yra bendra sporto sistemos dalis, turinti savo savi-valdą.

Centralizuotos sportininkų rengimo olimpinėms žaidynėms sistemos bei struktūros sukūrimas.

Sportininkų teisių užtikrinimas sureguliuojant stipendijų skyrimo ir atšaukimo tvarką.

Stipendijas susieti su sportinės veiklos finansavimu.

Centralizuotų mokslinių tyrimų organizavimas.

Pagalba užtikrinant medicininį aptarnavimą.

Regioninių sporto centrų sukūrimas, taip užtikrinant koordinuojamą jaunųjų gabių sportininkų auginimą regionuose bei galimybę sportuoti ne miesto jaunimui.

Pripažįstant didelį savivaldybių indėlį į sporto vystymą, integruoti jį į bendrą sistemą.

Sporto federacijų kompetencijų bei kontrolės stiprinimas, mažinant biurokratinę našą.

Sukurti naują sporto federacijų finansavimo modelį, skiriant daugiau dėmesio federacijų plėtrai.

Kompetencijų kėlimo stiprinimas.

Sporto sistemos registro sukūrimas: sporto sistemos registras turi apimti visą sporto sistemą, pradedant nuo sportininkų ir jų kvalifikacijos lygių, federacijų pripažinimo, trenerių bei jų kvalifikacinių lygių ir baigiant sporto klubais bei jų veikla.

Ilgalaikių sporto programų įdiegimas: skėtinių nevyriausybinių organizacijų vykdomos programos turi turėti pastovų ir ilgalaikį finansavimą (tas užtikrintų jų tikslų įgyvendinimą). Tai apimtų visas amžiaus ir gebėjimų grupes.

Valstybės ir savivaldybės biudžeto lėšomis negali būti finansuojami sporto šakų, kurių tarptautinės federacijos nepripažįsta Pasaulinio antidopingo kodekso, atstovai.

Iš kairės: D.Gudzinevičiūtė, R.Plungė, S.Ritteris

KONFERENCIJOJE APTARĖ NUVEIKTUS IR BŪSIMUS DARBUS

„METAU BUVO IŠTIES VEIKLŪS. DŽIAUGIAMĖS GALĖDAMI AKTYVIAI ĮSITRAUKTI Į SPORTO RENGINIUS. NORĖČIAU PADĖKOTI VISIEMS, KURIE PRISIDĖJO PRIE ŠIŲ VEIKLŲ“, – PER LIETUVOS OLIMPIEČIŲ ASOCIACIJOS (LOA) ATASKAITINĘ KONFERENCIJĄ SAKĖ LOA PREZIDENTAS, 2016 M. RIO DE ŽANEIRO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ VICEČEMPIONAS SAULIUS RITTERIS.

Per Lietuvos tautiniame olimpiname komitete balandžio 30 d. surengtą konferenciją aptarta, kaip sekėsi vykdyti 2023 m. veiklos planą, dalyvauti ir bendradarbiauti organizuojant renginius.

Pranešimą skaitė LOA revizorius Edvinas Krungolcas, buvo pristatyta LOA 2023 m. biudžeto vykdymo ataskaita ir 2024 m. biudžeto planas.

LOA prezidentas S.Ritteris pasakojo apie bendradarbiaujant su teisininkais sukurtus naujus LOA įstatus, pristatė šių metų veiklos planą.

Numatyta dalyvauti olimpinio deglo estafetėje, sportininkų palydėtuvėse į olimpines žaidynes, LTOK generalinėje asamblėjoje ir kituose renginiuose. Taip pat numatyti bendradarbiavimo renginiai su kitų šalių olimpiečių organizacijomis.

LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, tardama sveikinimo žodį LOA ataskaitinės konferencijos dalyviams, pasidžiaugė jų puoselėjamos olimpinio sporto tradicijomis bei įteikė LTOK pirmojo laipsnio ženklą „Už nuopelnus“ 80-metį mininčiam Miuncheno olimpinį žaidynių dalyviui, lengvaatlečiui, tarptautinės klasės sporto meistrui, nusipelnusiam treneriui Rimantui Plungėi.

Posėdžio metu pagerbtas R.Plungė užvedė diskusiją apie jaunosios kartos fizinį aktyvumą. Sporto legendoms rūpi olimpinės pamai-

nos klausimas, kuris prasideda nuo pačių mažiausiųjų įtraukimo į sportą.

„Varžosi tik tie, kurie treniruojasi sporto mokyklose. Galbūt yra daugybė talentų, kurie galėtų save realizuoti, bet jų tiesiog niekas nepastebi, nepakviečia. Iš mokyklos turi ateiti noras sportuoti. O noras ateis, jei bus varžymasis“, – sakė R.Plungė.

LTOK olimpinio švietimo direktorius Kasparas Šileikis papasakojo apie LTOK švietimo direkcijos veiklas ir darbus.

„Stengiamės, kad vaikų įsitraukimo lygis kiltų. Organizuojame renginius tiek darželinukams, tiek moksleiviams. Į juos pritraukėme net 150 tūkstančių unikalių dalyvių. Mažiesiems labai reikia olimpiečių, autoritetų motyvacijos“, – pabrėžė K.Šileikis.

Vienas svarbiausių LOA metinės ataskaitinės konferencijos klausimų buvo įstatų atnaujinimas. Naujajai jų redakcijai LOA nariai pritarė vienbalsiai.

Konferencijoje taip pat pagerbti anapus iškeliavę olimpiniai medalininkai Remigijus Valiulis ir Antanas Bagdonavičius.

2003 m. įkurta Lietuvos olimpiečių asociacija siekia propaguoti olimpinis idealus, Olimpines chartijos nuostatas ir kilnaus elgesio principus, tęsti olimpinio sporto tradicijas.

„Spray Way Art“ narys D.Janonis pristato savo kūrinį

OLIMPINIAI VARTAI

IKI 2024 M. PARYŽIAUS VASAROS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ LIKUS LYGIAI ŠIMTUI DIENŲ VILNIAUS ORO UOSTE ATIDARYTI OLIMPINIAI ISVYKIMO VARTAI. NUO ŠIOL KĖLEIVIAI TURI GALIMYBĘ SUSIPAŽINTI SU LIETUVOS OLIMPINĖ ISTORIJA IR PATYS SIMBOLISKAI PĀMINTI DVIRAČIO PEDALUS IKI PARYŽIAUS.

Balandžio 17-ąją pristatytas projektas – Lietuvos tautinio olimpinio komiteto ir Lietuvos oro uostų bendradarbiavimo vaisius. Prie A-15 vartų esančioje zonoje įrengta edukacinė Lietuvos šimtmečio pasiekimų siena, kurią taip pat įprasmina gatvės meno kūrinys.

„Šie metai mūsų šalies sportui yra ypatingi. Lietuvoje minime olimpinio judėjimo šimtmetį, o mūsų sportininkai vos po kelių mėnesių varžysis olimpiniam Paryžiuje, į kurį dauguma atletų vyks būtent iš čia – Vilniaus oro uosto. Džiaugiuosi šiuo gražiu bendradarbiavimu ir galimybe keleivius supažindinti su Lietuvos olimpine istorija.

Sportininkai olimpinėse žaidynėse ne tik kovoja dėl medalių, jie sutelkia visą šalį. Ta vienybė – vienas didžiausių olimpinių laimėjimų. Todėl labai kviečiu palaikyti mūsų sportininkus olimpinėse žaidynėse, iki kurių liko vos šimtas dienų“, – sakė olimpinė čempionė, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Paryžius Lietuvos sportui – išskirtinis miestas. Būtent čia prieš šimtą metų prasidėjo Lietuvos olimpinio judėjimo istorija. 1924 m. olimpinėse žaidynėse pirmą kartą iškelta Lietuvos trispalvė, o mūsų šalies sportininkai kovojo dviejų šakų – futbolo ir dviračių sporto – varžybose.

Būtent todėl, minint olimpinio judėjimo šimtmetį, LTOK ir Lietuvos oro uostai kviečia keleivius Vilniuje įrengtoje specialioje

„LTeam“ platformoje minti dviračių ir kartu surinkus 2 tūkst. km simboliškai pasiekti olimpinį Paryžių.

„Džiaugiamės šia bendra iniciatyva ir tuo, kad milijonai per Vilniaus oro uostą vykstančių keleivių ne tik galės geriau susipažinti su Lietuvos olimpinio šimtmečio pasiekimais, bet ir įsitraukti į sportišką bei sveiką pramogą. Gera keleivių patirtis yra vienas svarbiausių mūsų strateginių tikslų. Todėl nuolat siekiame plėsti

Edukacinė Lietuvos šimtmečio pasiekimų siena

Oro uoste įrengtoje „LTeam“ platformoje keleiviai gali minti dviratį ir simboliškai pasiekti olimpinį Paryžių

mūsų paslaugų įvairovę“, – sakė Lietuvos oro uostų komercijos departamento direktorė Gintarė Norvilaitė-Tautevičė.

Kiekvienas, minsiantis dviratį, kviečiamas fiksuoti savo įveiktą atstumą, tai jam žinti nuotraukose ir jomis su grotažyme #LTeam dalintis socialiniuose tinkluose. Kas savaitę įveikusieji didžiausią atstumą ir pasidalinę savo pasiekimais gaus Lietuvos olimpinę komandą vienijančio „LTeam“ prizus.

Pirmoji dviratį išbandė penkerių olimpinų žaidynių dalyvė, legendinė Lietuvos treko dviratininkė Simona Krupeckaitė.

„Labai smagu, tikiu, kad Paryžių šiuo simboliniu dviračiu pasiekime labai greitai. O jis bus ypatingas. Olimpinų žaidynių metu tiek visas miestas, tiek olimpinis kaimelis tiesiog dūzgia nuo sportininkų entuziazmo, noro ir siekio būti geriausiaisia. Ta atmosfera ir bendrystė suteikia pasitikėjimo bei įkvepia“, – pasakojo šiuo metu Lietuvos dviračių sporto federacijos sporto direktorės pareigas užimanti olimpietė.

Olimpinų vartų atidarymo renginyje žvilgsniai kryo į gatvės menininkų grupės „Spray Way Art“ nario Dariaus Janonio kūrinį, kuriame įamžintos auksinės Lietuvos olimpinės pergalės.

„Esu sporto mėgėjas ir man atrodo, kad sporto pergalės mus labiausiai garsina pasaulyje. Be to, sportas ir pergalės mus suvienija, todėl neatsitiktinai trispalvė ir pergalės momentas užfiksuoti piešinio centre. Noriu visus pakviesti prisiminti gražiausias sporto mums dovanotas akimirkas“, – sakė D.Janonis.

Jau trečiose olimpinėse žaidynėse dalyvausiantis disko metikas Andrius Gudžius renginio metu patikino, kad intensyviai ruošiasi žaidynėms ir laukia sirgalių palaikymo.

„Oro uostas yra simbolinė vieta, kurioje ir išlydime sportininkus į olimpinės žaidynės, ir pasitinkame sugrįžtant. Norisi padėkoti ne tik tiems, kurie paruošė šias instaliacijas, bet ir tiems, kurie dažniausiai lieka už kadro: treneriams, medikams, misijos vadovams, kurie akimirksniu išsprendžia kylančias problemas ir rūpinasi,

Iš kairės: D.Gudžinevičiūtė, A.Gudžius, S.Jablonskytė, S.Krupeckaitė

kad sportininkai turėtų geriausias sąlygas.

Olimpinės žaidynės yra šventė, kuri vyksta tik kas ketverius metus, todėl visi labai stipriai ruošiamės ir džiaugiamės, jei savo pasirodymą pavyksta vainikuoti geru rezultatu“, – sakė A.Gudžius.

Tokio olimpinėse žaidynėse Lietuvos trispalvę nešusi dziudo imtynininkė Sandra Jablonskytė kvietė sporto gerbėjus oro uoste ne tik susipažinti su Lietuvos olimpine istorija, bet ir vieningai palaikyti Lietuvos olimpinę rinktinę Paryžiuje.

„Esame maža šalis, tačiau turime iškilų olimpinę istoriją, kuria galime ir turime didžiuotis. Labai kviečiu oro uosto keleivius pasinaudoti šia galimybe ir sužinoti daugiau apie mūsų olimpiečių pasiekimus. Vasarą mūsų laukia didžiausia pasaulyje sporto šventė, visi kartu palaikykime Paryžiuje Lietuvos garbę ginsiančius sportininkus“, – ragino S.Jablonskytė.

Olimpiniai vartai Vilniaus oro uoste veiks iki pat Paryžiaus olimpinio žaidynių pabaigos. Žaidynės vyks liepos 26 – rugpjūčio 11 d.

G.Norvilaitė-Tautevičė

E. Balčiūnaitė

IŠ BĖGIMO TAKELIO – Į DIREKTORĖS PAREIGAS

KAI BĖGIKĖ EGLĖ BALČIŪNAITĖ BUVO PROFESIONALI SPORTININKĖ, KAIP PATI SAKO, VISA DIENOTVARKĖ SUKOSI DAUGIAUSIA APLINK JĄ IR JOS TIKSLUS. KAI PERNAI SAUSĮ PRANEŠĖ APIE KARJEROS PABAIGĄ, OLIMPIETĖS GYVENIME VISKAS IŠ ESMĖS PASIKEITĖ.

Dabar Sostinės sporto centre ji eina sporto direktorės pareigas, kurioms šiuo metu skiria didžiausią dėmesį, mat turį ką nuveikti dėl vaikų ateities sporte.

Startavo Pekine ir Rio de Žaneire

Iš Šiaulių Pietinio rajono kilusi 34-erių lengvaatletė du kartus dalyvavo olimpinėse žaidynėse – 2008 m. Pekine ir 2016 m. Rio de Žaneire. Žaidynėse bėgo pagrindinę savo distanciją – 800 m. Be to, ji yra Lietuvos uždarų patalpų 400 m ir 800 m bėgimo rekordininkė.

Kai prieš daugiau nei metus pranešė baigianti profesionalios bėgikės karjerą, netrukus ji kardinaliai pakeitė savo kasdienybę.

„Teko gerokai viską pakeisti, kaip aš mėgstu sakyti, įsilieti į civilės gyvenimą. Sportininko gyvenimas yra visiškai kitoks. Viskas sukasi aplink sportininką ir jo tikslus, o kai baigi karjerą, viskas pasikeičia: ką veiki, kur esi, su kuo ir kaip bendrauji, net tokios smulkmenos kaip valgis, apranga ir panašiai“, – sako vidutinių nuotolių bėgikė.

Šiaulietė, šiuo metu dirbanti ir gyvenanti Vilniuje, pasakoja, kad prieš naują karjeros etapą ji leido sau pailsėti, susivokti, kuria kryptimi nori toliau eiti ir kokios veiklos imtis.

„Net ir profesionaliai sportuodama dalyvaudavau įvairiuose pro-

jektuose, stengiausi gilinti žinias, savanoriauti, tai man padėjo greičiau įsilieti į naują rutiną. Galiausiai pretendavau į Sostinės sporto centro sporto direktorės pareigas ir štai aš esu čia“, – šyp-teli E. Balčiūnaitė.

Siekia atiduoti duoklę

Olimpietė šiuo metu yra atsakinga už Vilniaus miesto vaikų sportinį ugdymą.

„Esu atsakinga už tai, kad vaikai turėtų galimybę treniruotis. Žinoma, ne aš viena viską darau. Sostinės sporto centre yra daugiau nei šimtas trenerių, kurie tiesiogiai dirba su vaikais, o aš kuruoju keturis skyrius: lengvosios atletikos, individualių sporto šakų, gimnastikos bei vandens sporto, – atsakomybės sritis vadinama E. Balčiūnaitė. – Visada noriu turėti tikslą, todėl norisi dirbti su žmonėmis, kurie jį turi, prie to prisidėti, siekti pagerinti sąlygas. Sostinės sporto centre vyksta dideli teigiami pokyčiai, tad smagu prie to prisidėti ir dirbti dėl dabartinio Vilniaus miesto jaunimo. Visada noriu stovėti trenerių ir sportininkų pusėje, nes per dvidešimt sportinės karjeros metų esu susidūrusi su daugybe problemų, tad juos labai suprantu. Nesiekiu vadovautis vien tik pačios išgyventa patirtimi, bet žinau, kad kai kurie dalykai vis dar velkasi ir nėra išspręsti, todėl norisi atiduoti duoklę ir galbūt kažką geriau padaryti. O ar pavyks – matysim. Nėra viskas taip paprasta, bet aš labai stengiuosi.“

E. Balčiūnaitė Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse

Eglė sako, kad šiuo metu jos gyvenime pakilimų ir nusileidimų galbūt net daugiau nei tada, kai profesionaliai sportavo, bet ji tuo džiaugiasi, nes gyvenimas atrodo labai įdomus ir spalvotas.

Po darbo dienos E. Balčiūnaitė vis tiek laiką leidžia treniruotėse – šiuo metu ji ruošiasi šturmuoti ilgąs distancijas.

„Noriu save išbandyti pusmaratonyje arba maratone, tad toliau beveik kasdien treniruuojuosi“, – prisipažįsta.

Be to, sekmdieniais ji kelias valandas skiria žinių pasidalijimui su sveiko judesio mėgėjais, tačiau trenerės etiketės Eglė kratosi.

„Tiesiog jaučiu poreikį dalytis sukauptomis žiniomis, perduoti kitiems tai, ką aš puikiai mokau ir žinau. Tačiau tai tik mano hobis, kurį praktikuoju su nedidele žmonių grupe, – pabrėžia bėgikė. – Šiuo metu mano prioritetas yra sporto direktorės pareigos, tam skiriu pagrindinį savo dėmesį. Nenoriu blaškytis, tad bent jau šiuo metu nesiimu treniruoti.“

Kviečia į šventę

Eglė stengiasi nenutolti nuo kitų sporto projektų. Vienas jų – LTOK šiemet kartu su Šiaulių miesto savivaldybe organizuojama didžiausia vasaros sporto ir pramogų šventė Olimpinė diena.

Trejus pastaruosius metus E. Balčiūnaitė didžiąją laiko dalį praleidžia Vilniuje, tačiau, kaip pati sako, Šiauliai užėmė ir užims svarbią vietą.

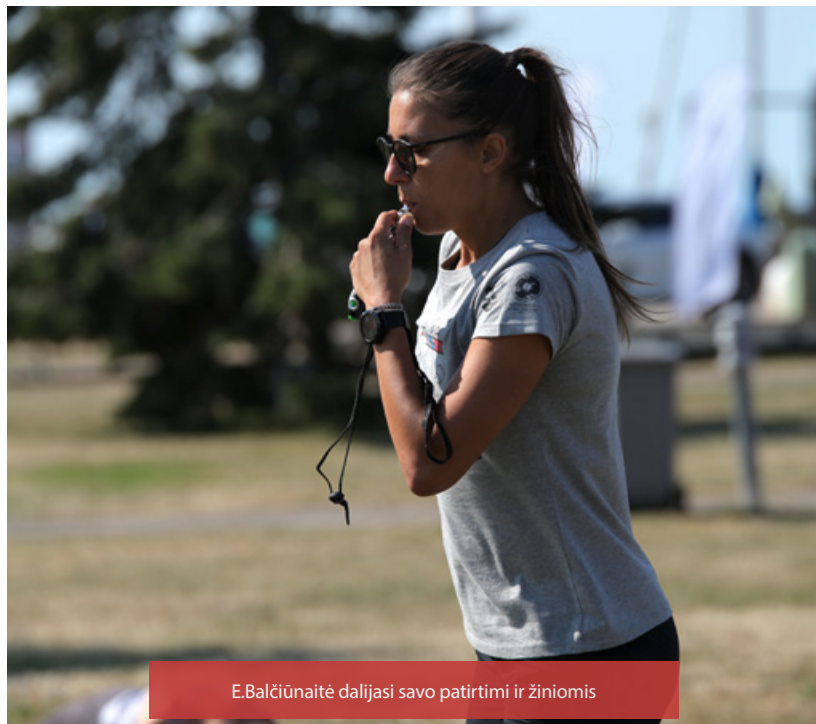
„Nutarusi gyventi Vilniuje, gimtinėje laiko praleidžiu gerokai mažiau, tačiau visada mielai nuvažiuoju. Ten gyvena mano mama, tad birželio 8 dieną, kai Šiauliuose vyks „Olimpinė diena 2024“, bus dar viena proga atvykti ir kartu su mama sudalyvauti labai gražioje sporto šventėje“, – sako E. Balčiūnaitė.

Pernai Panevėžyje vykusioje Olimpinėje dienoje kartu su sporto entuziastais Eglė bėgo 10 km distanciją, o šiemet irgi ruošiasi kurią nors trasą įveikti.

E. Balčiūnaitė šiais metais yra Olimpinės dienos ambasadorė

„Mėgstu išbandyti ką nors naujo, o tai puiki proga, nes vienoje vietoje gali išmėginti daugiau nei šimtą sportinių ir kitų veiklų. Olimpinėje dienoje dalyvavau jau ne kartą, man tai – gražiausia sporto šventė Lietuvoje. Čia tikrai galima išvysti, ko dar nesi matęs, išbandyti įvairias sporto šakas, gerai praleisti laiką, pajudėti kartu su šeima. Tai ypatinga diena, kai susirenka daugybė sporto mėgėjų, tvyro pozityvi nuotaika. Nekantriai laukiu šių metų šventės ir kviečiu visus tądien susitikti mano mylimame mieste“, – sako E. Balčiūnaitė, kuri šiais metais yra viena iš Olimpinės dienos ambasadorių.

E. Balčiūnaitė dalijasi savo patirtimi ir žiniomis

E.Ramanauskas Olimpinėje dienoje yra bandęs bokso

KVIEČIA Į ŠVENTĘ

OLIMPINĖS BRONZOS LAIMĖTOJUI BAI DARININKUI EDVINUI RAMANAUSKUI ŠIS LAIKOTARPIS NEĮPRASTAS, TAČIAU MALONUS. DĖL TRENIRUOČIŲ UŽSIENYJE NE KARTĄ BUVO PRIVERSTAS PRALEISTI ABIEJŲ SŪNŲ, GIMUŠIŲ ŽIEMĄ, GIMTADIENIUS, TAČIAU ŠIEMET VISKAS BUVO KITAIP, TODĖL JIS GALĖJŲ KOKYBIŠKAI LEISTI LAIKĄ SU ŠEIMA.

Kaip ir dvivietės baidarės porininkas Aurimas Lankas, Edvinas gimė ir augo Šiauliuose, čia prasidėjo jų karjera.

Nors vaikystėje Edviną domino kitos sporto šakos – futbolas, regbis, imtynės, jo mama, taip pat gero draugo tėtis, kiemo draugai buvo baidarininkai, kurie tikriausiai dvylikametį ir paskatino pamėginti sėsti į sportinę baidarę.

„Su baidarių sportu susipažinau po truputį, iš pradžių tarsi žaisdamas, tarp maudynių, tačiau sportinis kelias prasidėjo Talkšos ežere esančioje treniruočių bazėje, – prisiminimais dalijasi E.Ramanauskas. – Baidarių sportas man toks romantiškas. Jei gražus oras – būni lauke, saulė šviečia, stebi gamtą, gyvūnus.“

Pasak šiauliečio, pirmą kartą sėdus į sportinę baidarę jokių garantijų, kad iškart pavyks irkluoti.

„Sportines baidares sunku lyginti su turistinėmis, kuriomis vasarą kompanijos, prisikrovusios gėrimų, keliauja žemyn upe. Čia visai kiti dalykai, – šypneli 38 metų irkluotojas, paklaustas, kuo skiriasi plaukimas, regis, labai panašiomis priemonėmis. – Atsisėdus į sportinę baidarę reikia išlaikyti viso kūno balansą, o raumenys prie to nepratę. Kaip ir pirmą kartą pabandžius važiuoti dviračiu nepavyks, taip ir su sportine baidare paplaukti neišeis. Ji labai siaura, atsisėdus pradeda linguoti į šonus. Kol raumenys neišmoksta prisitaikyti, priprasti, tol ir virsi iš baidarės. Pirmiausia tiesiog reikia išmokti pasėdėti.“

Vėliau mokomasi irklavimo technikos, o tai – ilgas procesas, kurį tobulinti galima be paliuvos. Baidarininkai taip pat užsiima ištvermės, jėgos sportu. „Mūsų treniruotės – ilgos ir varginančios. Mes bėgiojame, einame į sporto salę, plaukiuojame – kompleksškai ruošiamės kūną, – vardija E.Ramanauskas. – Mažai sporto šakų tiek daug aprėpia.“

Sportininkas sako, kad kai kurie, sėdę į baidarę, balansą išlaiko greičiau, kitiems reikia daugiau laiko, tačiau Edvino pavyzdys rodo, kad tai neturi įtakos tolesnei būsimo sportininko karjerai.

„Kiti iš baidarės išvirsta tris keturis kartus ir jau gali normaliai išsėdėti. Aš, atsimenu, per dieną iš baidarės iškrisdavau po du-

keturis kartus, ir taip kokias dvi savaites. Vis virtau, maudžiausi ir maudžiausi, – juokiasi sportininkas. – Bet buvau kantrus, nepasidaviau, treniravausi ir pavyko.“

Edvinas su žmona Akvile turi du sūnus: vyriausiam šešiolika, jaunėliui – devyneri. Anksčiau šaltuoju sezonu tekdavo į užsienį ilgam išvykti 4–5 kartus, o šiemet E.Ramanauskas kol kas treniravosi tik Šiauliuose.

„Būtent dėl to ši žiema ir ankstyvas pavasaris mūsų šeimai yra kitoks. Keista, bet labai smagu, kad galiu daugiau laiko praleisti su šeima. Abiejų sūnų gimtadieniai yra žiemą, anksčiau dėl stovyklų neišeidavo gyvai jų pasveikinti, o šiemet galėjome kartu atšvęsti“, – džiaugiasi E.Ramanauskas.

Šiaulių mieste esančiame Talkšos ežere įrengta irklavimo treniruočių bazė, kurioje, kaip sako E.Ramanauskas, praleista kone pusė jo gyvenimo.

Būtent netoliese birželio 8-ąją vyks didžiausia vasaros sporto ir pramogų šventė „Olimpinė diena 2024“, o E.Ramanauskas – vienas jos ambasadorių.

Jis kartu su A.Lanku 2016 m. Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse nuskynė bronzos medalius, o tais pačiais metais Olimpinės dienos renginyje, kuris tuomet taip pat vyko Šiauliuose, nešė simbolinį deglę.

„Buvo labai geras oras, šilta, švietė saulė. Kaip visuomet, susirinko daug žmonių iš visos Lietuvos, taip pat daugybė sportininkų, – prisimena E.Ramanauskas. – Mylintiems sportą ar tiesiog norintiems gerai praleisti laiką tai puikus renginys, kuriame galima susipažinti su įvairiomis sporto šakomis, olimpinio judėjimo vertybėmis. Manau, visiems verta ateiti, pamatyti, pabendrauti, pasiklausinėti, pasidomėti, pakalbinti sportininkus.“

Baidarininkas, kviesdamas Lietuvos gyventojus atvykti į šventę, primena, kad pradėti sportuoti niekada ne per vėlu.

„Mūsų visuomenė keičiasi, net ir vyresnio amžiaus žmonės atranda naujų sporto šakų ir taip sveikatinasi. Fizinis aktyvumas ir gera nuotaika labai naudinga kiekvienam“, – pabrėžia E.Ramanauskas.

— sveikata svarbiausia

Gydytojai specialistai

Sporto medicina

Diagnostika

Reabilitacija

Laboratoriniai tyrimai

Skiepai

Pažangūs diagnostiniai tyrimai, moderni įranga ir gydytojų specialistų įvairovė vienoje vietoje.

Vilniaus **Affidea** klinika
(Vilnius Outlet)

1811

I. Gumbs debiutuos olimpinėse žaidynėse

PILDO NE TIK SAVO SVAJONES

„PAGALIAU PATIKĖJAU, KAD NESU VIDUTINIOKĖ“, – SAKO GERIAUSIA LIETUVOS DISKO METIKĖ IEVA GUMBS, PELNIUSI PIRMAJĄ KARJEROJE OLIMPINĮ KELIALAPĮ.

JULIUS BLIŪDŽIUS

Su leva vaizdo skambučiu susisiečiau praėjus maždaug savaitėi po vienos svarbiausių jos gyvenimo dienų. Sportininkė tiesiog švytėjo viso pokalbio metu, o kalbai pakrypus kita tėkme ji vis grįždavo į balandžio 13-ąją ir prisimindavo varžybų, pakėlusią jos karjerą į naują lygį, detales.

„Ir po savaitės eidama gatve imu šypsotis, vis primenu sau: „Ei, aš olimpietė!“ – prasitaria leva.

Oklahomos valstijoje, JAV, vykusiose varžybose ji diską nuskraidino iki asmeninio rekordo žymos ir užsitikrino kelialapį į Paryžiaus olimpinės žaidynes. Taip, sako, įgyvendino ne tik savo, bet ir mamos svajonę.

Rekordinis metimas

Į „Oklahoma Throws Series“ varžybas leva atvyko su 62,08 m asmeniniu rekordu. Jau pirmuoju bandymu pasiekė 61 m ribą ir, sako, jei tai būtų geriausias varžybų rezultatas, būtų likusi patenkinta, nes šie skaičiai reiškė tolimiausią metimą per pastaruosius kelerius metus. Ji tiki, kad džiaugsmas ir po sėkmingo starto atėjęs palengvėjimas suteikė papildomų jėgų.

„Tai padėjo atsipalaiduoti ir pradėti mėgautis akimirka. Tuomet būūūūm – ir normatyvas!“ – į netolimus prisiminimus nuklysta 29-erių uteniškė, kuri olimpinį normatyvą žyminčią 64,50 m ribą įveikė antruoju bandymu.

„Ėmė piltis ašaros. Mintys šokinėjo, buvo sunku suvokti. Pažiūriu, o prie mano pavardės parašyta „normatyvas įvykdytas“ – labai keistas ir naujas šis jausmas buvo, – neslepia disko metikė. – Parašiau

žinutę mamai: „Mama, normatyvas!“ Nors visa šeima stebėjo transliaciją, visi viską matė, bet vis tiek...“

Michaelas, levos vyras, beveik visad būna šalia. Valstijose jis pavaduoja levos mamą ir trenerę Vitą Zarankienę: filmuoja metimus, siunčia į Lietuvą, kur trenerė juos analizuoja ir verčia patarimais.

„Man labai svarbu po metimo peržiūrėti įrašą, nes pamatau klaidas ir žinau, ką daryti kitaip. Jaučiau, kad sunkiai išsilaikiau sektoriuje. Visuomet stengiuosi mesti į centrą, per vidurį, o tąsyk diską paleidau labiau į kairę. Tai reiškė, kad per daug persisukau. Supratau, kad galiu tai ištaisyti ir numesti dar toliau“, – pasakoja disko metikė.

Bet jai pačiai sunku patikėti, kaip varžybos klostėsi toliau: „Negalėjau patikėti! Trečias bandymas... vėl geriau! Ketvirtas... dar toliau! Prieš penktą bandymą paraginau visus paploti. „Pasilinksminsim!“ – galvojau. Emocijos buvo nuostabios. Ir tuomet – 64,98 m!“

Dabar šie skaičiai – jos asmeninis rekordas. „Labai džiaugiuosi, kad vaizdo įrašė pavyko užfiksuoti tą penktą metimą. Michaelas vienu telefonu filmavo, o kitu kalbėjo su mano mama. Įrašė girdisi, kaip mama linki sėkmės, kaip tėtis skanduoja. Tai, ko gero, nuostabiausias mano varžybų vaizdo įrašas“, – neabejoja sportininkė.

Prieš tai dvejose JAV vykusiose varžybose leva irgi metė už 60 m ribos (60,30 ir 60,04 m), todėl tikėjo, kad Ramonoje gali kėsintis į asmeninį rekordą, bet olimpinio normatyvo planuose nebuvo.

Ji tikėjosi, kad į olimpinį kelialapį galės kabintis per reitingą, ir ruošėsi įtemptam, nervingam sezonui, varžybos po varžybų kantriai rinko reitingo taškus. Toks kelias kupinas streso ir nežinomybės iki

paskutinės akimirkos, bet ji buvo nusiteikusi būtent tokiam sezono scenarijui.

„Kad galiu priartėti prie normatyvo, tikėjau, bet kad įvykdysiu – tikrai ne. Praėjusį sezoną mano diskas stabiliai skriedavo ties 59 metrų riba. Rezultatų šuolio šiomet tikėjausi, bet ne tokio didelio“, – prisipažįsta.

leva sako dabar besijaučianti taip, lyg vaizdo žaidime būtų pasiekusi naują lygį: „Atrodo, kad patekusi į naują vaizdo žaidimo lygį žemiau jau nenukrisiu. Dar atrodo, kad arčiau 60 metrų disko nemėsiu. Bet sporte niekad nieko negali žinoti. Šios varžybos man parodė, kad galiu mesti diską.“

Visą laik save laikiau vidutiniuke. Tokia per viduriuką. Prasimušu į varžybas, bet kosmoso ten nerodau. Bet varžybos Ramonoje suteikė pasitikėjimo, kad ir aš galiu. Jose buvo daug stipresnių, greitesnių, techniškesnių metikių, bet joms kažkodėl nepavyko, o man pavyko.

Normatyvas tikrai viską keičia, – tęsia leva. – Būtų buvęs eilinis sezonas, gaudyčiau varžybas, keliaučiau, rinkčiau reitingo taškus. O dabar galiu susitelkti į treniruočių procesą ir pagrindinius startus – Europos čempionatą bei olimpiadą. Įsitraukus į varžybų maratoną treniruočių kokybė krinta. Varžybose daug metimų nepadarai, o treniruotėse gali šlifuoti ir šlifuoti. Labai džiaugiuosi, kad galėsiu susitelkti į pasiruošimą.“

levos telefone – galybė disko metimo vaizdo įrašų, nes, kaip prisipažįsta, ji mokosi kone iš visų metikų: „leškau kuo įvairesnių metimų, lyginu, kas ką daro kitaip. Nuolat analizuoju, ką galiu sau prisitaikyti. Sudėtingas, bet įdomus tai darbas. Mano telefone turbūt visų disko metikų ir metikių metimai yra.“

Visi mes skirtingi: vieni pasižymime vienomis, kiti – kitomis savybėmis. Aš neturiu nei pernelyg didelės jėgos, nei greičio, bet technika mano – daugmaž gera. Mano dešinys klubas labai stiprus – padeda pagauti greitį. Stebėdama kitų metimus ieškau detalių, kurias galėčiau prisitaikyti. Pavyzdžiui, Mykolas daro didelį šuolį – pabandžiau

leva Gumbs ir jos vyras Michaelas, „Oklahoma Throws Series“ varžybose vieni pirmųjų pasveikino pasaulio rekordą (74,35 m) pasiekusį M.Alekna

BILIETAI Į PARYŽIŲ

Lietuvos sportininkai, iškovoję olimpinius kelialapius

Baidarių ir kanojų irklavimas

Mindaugas Maldonis ir Andrejus Olijnikas. Dvivieta baidarė, 500 m. Kelialapis šaliai

Simonas Maldonis, M.Maldonis, Ignas Navakauskas ir Arturas Seja. Keturvietė baidarė, 500 m. Kelialapis šaliai

Breikas

Dominika Banevič. Asmeninis kelialapis

Buriavimas

Viktorija Andrulytė. ILCA 6 klasė. Kelialapis šaliai

Rytis Jasiūnas. IQFoil burlenčių klasė. Kelialapis šaliai

Dviračių sportas

Moterų plento grupinės lenktynės. Kelialapis šaliai

Olivija Baleišytė. Moterų treko daugiakovė. Kelialapis šaliai

Vasilijus Lendelis. Trekas, vyrų sprintas ir keirinas. Kelialapis šaliai

Gimnastika

Robertas Tvorogalas. Sportinė gimnastika. Asmeninis kelialapis

Imtynės

Mindaugas Venckaitis. Graikų-romėnų imtynės, svorio kategorija iki 97 kg. Kelialapis šaliai

Irklavimas

Viktorija Senkutė. Vienvietė valtis. Kelialapis šaliai

Dovilė Rimkutė ir Donata Karalienė. Porinė dvivietė. Kelialapis šaliai

Kamilė Kralikaitė ir leva Adomavičiūtė. Pavienė dvivietė. Kelialapis šaliai

Dovydas Nemeravičius. Vienvietė valtis. Kelialapis šaliai

Lengvoji atletika

Mykolas Alekna. Disko metimas. Asmeninis kelialapis

Andrius Gudžius. Disko metimas. Asmeninis kelialapis

leva Gumbs. Disko metimas. Asmeninis kelialapis

Plaukimas

Danas Rapšys. 200 m ir 400 m laisvuju stiliumi. Asmeniniai kelialapai

Rūta Meilutytė. 100 m krūtine. Asmeninis kelialapis

Aleksas Savickas. 200 m krūtine. Asmeninis kelialapis

Kotryna Teterevkova. 100 m ir 200 m krūtine. Asmeniniai kelialapai

D.Rapšys, Tomas Navikonis, Tomas Lukminas ir Rokas Jazdauskas. Vyrų estafetė 4x200 m laisvuju stiliumi. Kelialapis šaliai

Šiuolaikinė penkiakovė

Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė. Kelialapis šaliai

Žirgų sportas

Raitelis Aistis Vitkauskas ir žirgas Commander VG. Trikovė. Kelialapis šaliai

Raitelė Justina Vanagaitė ir žirgas Nabab. Dailusis jojimas. Kelialapis šaliai

sau pritaikyti ir tiko, padėjo. Bandysiu labiau tobulinti.“

Vizijos

leva stengiasi vizualizuoti ateities įvykius savo galvoje. Tai psichologinio pasiruošimo dalis, kuri sportininkei ypač reikšminga. Beje, šios vizijos lėmė, kokią pavardę pasirinkti po vedybų, taigi iš Zarankaitės ji tapo leva Gumbs.

„Pernai prieš vestuves mačiau viziją. Aš – olimpiadoje, stadione, su apranga, o ant aprangos užrašyta „Gumbs“. Sakiau, jei jau tokia vizija, reikia rinktis vyro pavardę, – šypsosi leva ir detaliau paaiškina vizualizacijų prasmę. – Man patinka savo siekius vizualizuoti galvoje,

Su seserimi Egle (kairėje) ir jas treniruojančia mama V.Zarankiene

įsivaizduoti save ateityje. Prieš kiekvienas varžybas tai darau. Guli ir matai, įsivaizduoji save toje aplinkoje. Taip programuoji protą, kad susipažintų su ta aplinka, erdve. Net kvapus mėginu įsivaizduoti. Tai psichologinis pratimas, kuris man labai padeda susitvarkyti su stresu.“

Dar ji prisipažįsta, kad visi planai, tikslai, svajonės sugula į užrašų knygutę: „Jau gerą dešimtmetį tą darau. Užsirašau mintis, tikslus, programuoji smegenis, ko tikėtis, kaip pasiruošti. Visada šalia segtuvas su varžybų planais, kalendoriumi, rezultatais, pastabomis.“

Kas, jei tikrovė galiausiai nesutampa su vizijomis? O taip tikrai būna, neslepia leva: „Nors būna nesėkmių, reikia pasitikėti procesu. Išskirtiniams talentams, tokiems kaip Mykolas, gal paprasčiau, bet visais kitais atvejais rezultatą lemia tik darbas ir tikėjimas juo. Jei kažkas nepavyksta, turi atsipalaiduoti, mėgautis ir pasitikėti procesu.“

Jos kelias, kaip turbūt daugelio sportininkų, niekad nebuvo tiesus. „2019 metais Amerikoje baigiau mokslus. Visą tą sezoną stabiliai mečiau 55–56 metrus, universiadaoje užėmiau trečią vietą. Ruošiausi Tokijo žaidynių atrankai. Bet nutiko pandemija. Tuomet šoviau į viršų – pasiekiau 60 metrų ribą. Manau, atsipalaidavimas daug lėmė. Siekdama normatyvo nuolat kovoji su įtampa, o nukėlus žaidynes streso neliko. 2021-aisiais vėl atsirado būtinybė kilti reitinge ir visas sezonas virto tragedija. Buvo sunku psichologiškai, nesisekė, viduj vyravo chaosas. Į žaidynes nepakliuvau.“

2022 metais per reitingą patekau į pasaulio čempionatą ir tai buvo ženklas, kad esu gerame kelyje. 2023-ųjų pasaulio čempionate likau keturiolikta, pradėjau labiau savimi pasitikėti. O šiomet pastebėjau, jog ėmiau labiau mėgautis procesu – treniruotėmis, varžybomis. Ši savijauta ir lemia rezultatus“, – neabejoja sportininkė.

leva dėkinga disko metimui už atvertas gyvenimo galimybes. Už šansą baigti mokslus Jungtinėse Valstijose, dalyvauti Europos ir pasaulio čempionatuose bei gautą progą nusipelninti valstybinės stipendijos, už galimybę įgyvendinti olimpinę svajonę.

„Kasmet disko metimas man suteikia vis daugiau džiaugsmo. Aš mėgaujuosi tuo, ką darau. Ir kuo toliau, tuo labiau patikiu, jog galiu mesti. Kad nesu per viduriuką. Kad kylu į viršų“, – sako disko metikė.

Kas toliau?

Vis dėlto kas toliau? Lietuvos moterų disko metimo rekordas nepajudinamas jau 40 metų. Nuo 1984-ųjų, kai Galina Murašova Prahėje įrankį nusiųdė 72,14 m. leva neslepia, kad pelniusi olimpinį kelialapį ėmė drąsiau žvilgčioti ir į šią, atrodytą, nepasiekiamą aukštumą.

„Šiuo metu pasaulyje labai nedaug metikių, kurios galėtų pasiekti

tokį rezultatą, koks yra Lietuvos rekordas, bet nieko nėra neįmanomo. Kažkada ir olimpinis normatyvas atrodė labai tolimas, bet pasiekiau. Dabar ir Lietuvos rekordas neatrodo neįmanomas“, – sako leva.

Ji priduria, kad rekordinis metimas Ramonoje nebuvo tobulas: geriau sustyngavus detales jau dabar diskas galėtų skrieti dar toliau. „Viską atlikau gerai, atrodė, ir vėją pagavau, bet galiausiai gūsis diską apvertė. Galėjo dar toliau skrieti“, – sako leva ir neabejoja, kad rezervo dar turi.

„Šiais metais pajutau, kad dar galiu tobulėti. Anksčiau prisibijodavau varžovių, kurių geriausi rezultatai siekia 66–68 metrus. „Dieve, kaip toli jos meta!“ – galvodavau. Bet dabar suprantu, kad tie rezultatai nedaug ką reiškia, nes svarbiausia – kaip pati jautiesi varžybų dieną. Svarbu žinoti, kad viską pasirėngimo etape padarei, ir pasitikėti visu procesu“, – kartoja sportininkė.

Paryžiuje leva tikisi finalo. „Motyvacijos gerai pasirodyti – daug. Tikiu, kad galiu gerai, ne tik garbingai pasirodyti žaidynėse. Tikslas – pakliūti į finalą. Pasaulio čempionate buvau keturiolikta, todėl šių metų Europos čempionate ir olimpinėse žaidynėse mintys bus tik apie finalus.“

Ir mamos svajonė

Vaikystėje ji lankė plaukimą, kuris neblogai sekėsi. Bet kartą ją, gal vienuolikmetę, mama nusivežė į Rokiškį vykusias disko metimo varžybas, kuriose ji užėmė antrą vietą. Sektoriuje patirtas džiaugsmas užkabino ir buvo visai nesvarbu, kad antrą vietą tąsyk užėmė vos tarp dviejų dalyvių.

Pirmosios mintys apie olimpinę žaidynes užgimė prieš Rio. „Iš pradžių – tarsi juokais, bet į Tokijo žaidynes, maniau, taikysiuosi rimtai. Nepavyko. Vis dėlto visada jaučiau, kad tapsiu olimpiete. Su kiekvienais metais vis tvirčiau. Tikėjau, kad galiu, – prisipažįsta. – Pamenu, kaip mama vaikystėje pasakodavo apie olimpinę žaidynes, iki kurių jai taip ir nepavyko nukeliauti. Visad nešiojau šią mintį: patekti norėjau ir todėl, kad mama, kaip trenerė, nuvyktų ir pajustų, kas tai yra. Visada troškiau išpildyti ir jos svajonę.“

Eglė Zarankaitė, šešeriais metais jaunesnė levos sesuo, taip pat mėto diską. Pasiekusi 54 metrų ribą pagerino asmeninį rekordą ir nori prisibrauti į Europos čempionatą. Ar sesės gali tapti varžovėmis elitinėse varžybose?

„Mes planuojam, kad 2028 metų olimpiadoje abi dalyvausim, – šypsosi leva. – Visi kalba apie brolius Aleknas, o mes sakom: ne, bus sesės Zarankaitės.“

M.Venckaitis jau yra iškovojęs ne vieną skambią pergalę

OLIMPINIAME KELYJE – JAU TREČIAS BROLIS

LIETUVOS OLIMPINĖJE ISTORIJOJE JAU NE PO KARTĄ ĮRAŠYTOS DALYVAVUSIŲ DVIEJŲ BROLIŲ AR DVIEJŲ SESERŲ PAVARDĖS. BET TRIJŲ BROLIŲ DAR NEBUVO. JAIS GALI TAPTI VENCKAIČIAI, NES OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE JAU KOVOJUSIŲ VYRESNĖLIŲ VALDEMARO IR EDGARO PĖDOMIS PARYŽIUJE TURĖTŲ ŽENGTI JAUNIAUSIASIS ŠEIMOS NARYS MINDAUGAS.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Broliai Gintautas ir Mindaugas Umarai buvo čempione tapusios komandos nariai, dalyvavę dviračių treko persekiojimo lenktynėse Seule. Gintautas dar tapo ir asmeninių lenktynių olimpinio čempionu. Buvo dvynės plento dviratininkės Jolanta ir Rasa Polikevičiūtės, kurios drauge Lietuvos garbę gynė Atlantos ir Atėnų žaidynėse. Rasa dar lenktyniavo Sidnėjuje, o Jolanta – Pekine. Broliai dvyniai Darjušas ir Kšyštofas Lavrinovičiai Lietuvos krepšinio rinktinėje žaidė Pekine, o Kšyštofas dar ir Atėnuose. Žiemos žaidynėse dalyvavo slidininkai broliai Mantas ir Tautvydas Strolis.

Bet po Paryžiaus mūsų šalies olimpinė žaidynių istorijoje greičiausiai atsiras naujas reikšmingas faktas – bus jau trys broliai olimpiečiai: imtynininkai Valdemaras, Edgaras ir Mindaugas Venckaičiai.

Valdemaras ir Edgaras Venckaičiai – pasaulio čempionatų bronziniai prizinininkai, abu olimpiečiai. Valdemaras Pekino žaidynėse liko keturioliktas, Edgaras Londone iškovojo septintą vietą, o Rio de Žaneire buvo vienuoliktas. Mindaugas Venckaitis, kuriam dar tik 22-eji, turi laiko ir talento ne tik pasivyti, bet ir aplenkti brolius iškovotų medalių skaičiumi. Jaunėlis pernai jau buvo penktas pasaulio suaugusiųjų čempionate, o šiemet pelnė kelialapį į Paryžiaus olimpinės žaidynes.

Šeimoje – dešimt vaikų

Tuoj pat už Tauragės miesto ribą rodančio ženklo yra Papušinio kaimas, kurio žmonės dažniausiai sako, kad gyvena Tauragėje. Ypač garsus jis tuo, kad čia Genutė ir Steponas Venckaičiai užaugino net dešimt vaikų: Valdemarą, Edgarą, Steponą, Gintarę, Lilijaną, Darių, Aušrinę, Liutaurą, Tilių ir Mindaugą. Šioje šeimoje jau yra du pasaulio čempionatų prizinininkai ir du olimpiečiai. Kelialapį į Paryžiaus žaidynes yra iškovojęs ir trečias brolis.

Gausi šeima gyveno keturiuose kambariuose nedideliame daugiabutyje, kurio pašonėje buvo ir tvartas, ir šešių arų daržas. Venckaičiai augino kiaules, avis, vištas, žąsis, kalakutus, turėjo karvę, darže augino daržoves. Kaip pasakoja jau suaugę vaikai, mama visada juos maitindavo ekologišku maistu, rengdavo taip, kad kaimynai pavydėdavo. Kol neturėjo automobilio, sūnus į treniruotę dviračiu nuveždavo. Ir prie mokslų spausdavo, su knygomis draugauti mokė. O prie ūkio darbų visi nuo mažens buvo įpratę.

Kai Venckaičių šeima susirenka prie vieno stalo, visas namas skamba. Tik jau greit bus ketveri metai, kai tėvo Stepono šiame pasaulyje nebėra.

Apie brolius imtynininkus pasakoja visų trijų pirmasis treneris tauragiškis Jonas Sabutis, Valdemaro ir Edgaro buvęs rinktinės

Alfredo Pladžio nuotr.

E. Venckaitis Londono olimpinėse žaidynėse

Alfredo Pladžio nuotr.

V. Venckaitis Pekino olimpinėse žaidynėse

draugas, o Mindaugo – treneris, Sidnėjaus (7 vieta), Atėnų (14 vieta) bei Pekino (6 vieta) olimpinių žaidynių dalyvis, Lietuvos graikų-romėnų imtynių rinktinės vyr. treneris Mindaugas Ežerskis bei Lietuvos imtynių federacijos vykdomasis direktorius Valdas Malinauskas.

Trenerio pamoka

„Venckaičiai mokėsi dabartinėje Tauragės „Aušros“ progimnazijoje, anksčiau buvusioje vidurinėje. Aš tada specialiai po klases nevaikščiojau, vaikų imtyniauti nekviečiau. Jų ir neraginanų prisi rinkdavo pilna salė. Visi šeši broliai lankė imtynių sekciją. Dirbome drauge su Kęstučiu Šegžda. Pirmasis į imtynių užsiėmimus trečioje klasėje atėjo vyriausias brolis Valdemaras. Pamenu, kai jam reikėjo gauti sveikatos pažymą, kilo problemų dėl akių. Netrukus Valdemaras atsivedė ir jaunesnįjį broliuką Edgarą – tarp jų dveju metų skirtumas. Jaunesnysis buvo visai smulkutis. Abu nuo mažens buvo imlūs, darbštūs, kovotojai. Gabus buvo ir trečias brolis Steponas, jis tapo Lietuvos jaunimo čempionu, bet dėl sveikatos problemų turėjo mesti sportus. Apskritai labai perspektyvi grupė tada susirinko, nes joje treniravosi ir būsimasis Atėnų olimpietis Svajūnas Adomaitis“, – prisiminė J. Sabutis.

„Su Valdemaru daug metų buvome Lietuvos rinktinėje. Atitiko mūsų laukai, abu buvome ramūs, todėl varžybose, treniruočių stovyklose gyvendavome viename kambaryje. Ir Pekino olimpinėse žaidynėse drauge gyvenome. Visi broliai Venckaičiai tylesniai, bet kai pasako, tai kai kurias citatas galima užsirašyti. Ir visi kovotojai, nepaisantys varžovų titulų. Niekada lengvai nepasiduos, grumsis, kiek jėgos leis. Negirdėjau jų skundžiantis, verkšnant. Jeigu nebegali kovoti, tai jau tikrai negali.

Jono Sabučio archyvo nuotr.

Tauragės jaunieji imtynininkai su treneriu J. Sabučiu. Greta trenerio stovi Valdemaras, o šalia jo su medaliais – Edgaras ir Steponas Venckaičiai

Dar viena Valdemaro savybė – ant kilimo galvoti, beatodairiškai neatakuoti ir palaukti varžovo klaidos. Ir sportuodamas, ir dabar Valdemaras daug skaito, dalyvauja protmūšiuose, sėkmingai Vilniuje dirba vaikų treneriu“, – pasakoja M. Ežerskis.

V. Malinauskas prisimena: „2002 metais komanda vyko į Europos čempionatą Seinajokyje. Plaukiant keltu iš Talino link Suomijos krantų treneris konsultantas Garis Nikolajonokas nužvelgė Valdemarą Venckaitį. „Toks įspūdis, kad stambėja“, – tyliai Imtynių federacijos prezidentui Andrejui Gribojedovui pakuždėjo Garis, bet sportininko nekamantinėjo.

Prieš svėrimą paaiškėjo, kad V. Venckaitis priaugo nereikalingų kilogramų. Pamatęs svarstyklių rodmenis, treneris griežtai pamokė devyniolikmetį sportininką: „Paėmiau jo tarptautinę licenciją ir pasakiau, kad gali su ja atsisveikinti, o kartu tarti viso gero varžyboms. Aiškinau jam, kad mano, trenerio, darbe nebuvo tokio atvejo, kad dėl režimo nesilaikymo sportininkas netilptų į svorio kategoriją.“ Pokalbis vyko likus kelioms valandoms iki svėrimo. Valdemaras susiėmė, apsirėngė visus turimus sportinius drabužius ir gerą valandą nesustodamas bėgiojo, prakaitavo. Pasisvėrė – norma.

„Esu tikras, kad, nepaisant blogo pasirodymo (pralaimėjo rumunui), būtent Suomijoje jis tapo elitiniu atletu. Sportininkas visų pirma nugalėjo save. Seinajokyje Valdemaras buvo paskutinis, o po metų Turkijoje tapo pasaulio jaunimo vicečempionu“, – yra pasakojęs prieš dvejus metus anapilin iškeliavęs G. Nikolajonokas.

Ypač sėkmingi buvo 2007-ieji, kai V. Venckaitis laimėjo Europos ir pasaulio čempionatų bronzos medalius.“

Pergalė per 17 sekundžių

„Visa šeima nuo pirmųjų varžybų labai palaikė imtyniaujančius brolius. Mama jaudindavosi labiausiai, rinko iškarpas iš laikraščių. Didžiavosi sūnų pergalemis. Vaikystėje Venckaičiai nemėgo daug kalbėti, bet viską tylomis ir apgalvotais veiksmais pademonstruodavo ant kilimo. Valdemaras, tapęs garsiu pasaulyje imtynininku, išliko toks pat ramus kaip vaikystėje. Prieš varžybas jį reikėdavo apgalvotai motyvuoti.

Edgaras mėgo pirmas pulti, griebdavo varžovus. Kartais jam pavykdavo laimėti greičiau nei per minutę. Ar įmanoma brolius pagygtinti ant imtynių kilimo? Sunku: skirtinga jų technika, skirtinga taktiką pasirinkdavo. Gal Edgaras mėgo daugiau improvizuoti. Regis, 2002-aisiais Europos jaunių čempionate Odesoje, laimėjęs pusfinalyje ir užsitikrinęs sidabro medalį, po kovos septyniolikmetis Edgaras šaukė: „Aš iškovojau medalį Lietuvai!“ Nesavanaudis vaikas buvo...

Dėl širdies problemų ir Edgarui vos neteko atsisveikinti su sportu.

2014 metai: tėvas Steponas, mama Genovaitė ir keturi broliai imtynininkai Venckaičiai: Edgaras, Steponas, Mindaugas ir Valdemaras

Paauglystėje jam buvo diagnozuoti širdies užėsiai. Dėl jų vaikas ne iškart pakliuvo į Lietuvos olimpinį sporto centrą. Nemažai ašarų išliejo, kai sužinojo, kad nėra kviečiamas į Vilnių. Laimei, ligą pavyko nugalėti“, – prisimena J.Sabutis.

„Edgaras atviresnis, veržiasi kovoti, kaip imtynininkai sako, mėgsta pasimušti. Treneriai jam neretai sakydavo: daryk, ką nori, bet laimėk! Pasaulio čempionate kovą dėl bronzos medalio Edgaras laimėjo per 17 sekundžių. Čia jau tikrai neoficialus Lietuvos rekordas. Kaip ir vyresnysis brolis, daug skaito, mėgsta istorines knygas. Dabar jis gyvena ir dirba Kipre“, – prideda M.Ėžerskis.

„Svajūną Adomaitį ir Edgarą Venckaitį tauragiškis treneris J.Sabutis į Vilnių išlydėjo 1998-ųjų vasarą. Po ketverių metų Odesoje vykusiame Europos jaunių čempionate jie abu stovėjo ant nugalėtojų pakylės – Edgaras laimėjo sidabro medalį, o Svajūnas – bronzos. Tačiau netrukus Edgardo svoris sustojo ties 45 kg riba, todėl jis negalėjo startuoti jaunimo amžiaus varžybose, nes čia mažiausias svoris – iki 50 kg. Talentingo sportininko karjera pakibo ant plauko. Padėjo kauniečiai mokslininkai Liudvikas ir Danutė Lašai, kurie atliko nuodugnius tyrimus, surado priežastį ir grąžino atletą ant kilimo. Netrukus Edgaras galynėjosi Europos jaunimo čempionate ir užėmė ketvirtą vietą.

2007 metais likimas dar kartą patikrino Edgardo tvirtumą. Europos čempionato startas nieko blogo nežadėjo, pirmoje kovoje patiestas pasaulio ir Europos čempionatų prizininkas. Bet antroje imtyje, ginantis nuo gruzino atakos, užstrigo koja.

„Kol greitoji vežė į ligoninę, visus Sofijos gatvės akmenukus suskaičiavau, skausmas buvo nepakeliamas“, – sakė E.Venckaitis.

Po sudėtingos dubens operacijos gydytojų prognozė buvo „optimistinė“: tikimybė, jog vaikščios, yra. Apie sportą nebuvo nė kalbos. Bet nepraėjus nė metams sportininkas vėl pasirodė imtynių treniruotėse salėje.

Edgarui patinka istorinės knygos. Jis pasakojo, kad prieš Rio de Žaneiro olimpines žaidynes, vykdamas į olimpines atrankos turnyrą Mongolijoje, perskaitė ne vieną knygą apie Mongolų imperijos įkūrėją Čingischaną. Kaip pats sakė, jo gyvenimo istorijoje ieškojo mįslingų galių. Po pergalės, užtikrinusios kelialapį į Rio, jis mongoliškai išrėkė kažkokią padėką tos šalies dievams“, – prisiminė V.Malinauskas.

Paryžiuje turės pretenzijų

„Sportavo ir visos keturios Venckaitytės: merginos žaidė rankinį futbolą, stalo tenisą, domėjosi lengvąja atletika, bet mėgėjiškai. Įdomiausia galbūt tai, kad dabar Tauragės senjorių komandoje futbolą sėkmingai žaidžia dešimties vaikų mama Genutė Venckaitienė.

Mindaugiuką iš pradžių į treniruotes mama dviračiu vežiodavo. Buvo mažutis, smulkutis, tikras pagrandukas. Bet matėsi, kad ir

mažiausias venckaičiukas, kuris vėliau iš visų brolių pats didžiausias ir sunkiausias išaugo, turi šios šeimos vaikinams būdingą imtynininko talentą. O augti padėjo gal ir tai, kad visi vyresnieji mažiausią gardumynais palepindavo? Kiek ūgtelėjęs vaikas po treniruotės dažnai klausinėdavo, kada ir jis galės važiuoti į Vilnių, kur broliai gyvena.

Labai džiaugiuosi, kad dabar Mindaugas sparčiai tobulėja ir mažais laipteliais kopina į viršų. Norisi tikėti, kad jis turi daugiausiai potencialo, kad jį lydės dar didesnė sportinė sėkmė nei brolius. Kai atvažiuoja Tauragėn, mieste jį pamatę imtynėmis besidomintys vyrai ir stebisi, ir džiaugiasi, kad toks galiūnas išaugo“, – pasakoja J.Sabutis.

V.Malinauskas pasidalija pastebėjimu, kad būdamas jaunių, kadetų amžiaus lengvesnio svorio kategorijose imtyniavęs M.Venckaitis tarptautinėje arenoje nesužibėjo. Jo pergalių kelias prasidėjo tada, kai vaikas pasiekė beveik 100 kg svorį.

„Mindaugas kovotojas, nepaisantis nei titulų, nei autoritetų. Ir pernai Serbijoje vykusiame pasaulio čempionate, kur buvo penktas, ir šiemet Baku olimpinės atrankos turnyre, kuriame tapo nugalėtoju, jis pasirodė puikiai. Olimpines žaidynes kiekvienoje svorio kategorijoje bus po 16 atletų. Mūsų svorio kategorijoje iki 97 kg dauguma imtynininkų pažįstami, ne vienas nugalėtas anksčiau vykusiose varžybose. Kovoti mūsiškis gali su visais. Yra galingas kubietis, armėnas. Ir prieš juos mes – dirbame drauge su treneriu, Londono olimpinė žaidynių bronzos medalio laimėtoju Aleksandru Kazakevičiumi – parengsime kovos planą. Reikia įveikti du varžovus ir jau galima galvoti apie medalį. Aš tikiu Mindaugu ir sakau, kad mes Paryžiuje turėsime pretenzijų. Prieš olimpines žaidynes birželio mėnesį jis galbūt dalyvaus kontroliuamiame turnyre Lenkijoje. Bus turnyrų ir liepą. Vėliau nuspręsim, ar bent viename jų dalyvauti. Svarbiausia – negauti traumos.

Mindaugas yra Vytauto Didžiojo universiteto ketvirtakursis, busimas fizinio ir sveikatos ugdymo specialistas. Gal ateityje taps treneriu. Bet mažiausiai dešimt metų apie tai dar nereikia net galvoti.

Gegužę Stambule vyks paskutinis olimpinės atrankos turnyras. Jame dalyvaus Justas Petravičius (60 kg), beje, irgi buvęs tauragiškis, Jono Sabučio auklėtinis, Kristupas Šleiva (67 kg), Paulius Galkinas (77 kg), Martynas Nemsevičius (87 kg), Mantas Knys-tautas (130 kg). Moterų imtynėse – Gabija Dilytė (50 kg), Danutė Domikaitytė (68 kg) ir Kamilė Gaučaitė (76 kg). Viliuosi, kad dar bent vieną kelialapį į Paryžių lietuviai iškovos“, – tikisi M.Ėžerskis.

M.Venckaitis su treneriais M.Ėžerskiu ir A.Kazakevičiumi (dešinėje) bei olimpinio kelialapiu

O.Baleišytė jau bandė jėgas olimpinėse žaidynėse

PAKELIUI Į PARYŽIŲ LAUKĖ SUNKŪS IŠBANDYMAI

PANEVĖŽIEČIAI OLIVIJA BALEIŠYTĖ IR VASILIJUS LEDELIS PRATĘSĖ NUO PAT 1992-ŪJŲ, KAI LIETUVA SUGRĮŽO Į OLIMPINĘ ŠEIMĄ, GYVUOJANČIĄ TRADICIJĄ – OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE VĒL BUS MŪSŲ ŠALIES RINKTINĖS APRANGĄ VILKINČIŲ TREKO DVIRATININKŲ.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Oficiali žinia, kad lietuviai tapo olimpiečiais, atskriejo tik po paskutinių olimpinės atrankos varžybų – balandžio 14 d. Miltone (Kanada) vykusio Tarptautinės dviračių sporto sąjungos (UCI) Tautų taurės trečiojo etapo.

Tiesa, daugiakovės (omniumo) rungtyje besivaržanti O.Baleišytė į Kanadą netgi nevyko, nes buvo garantuota dėl olimpinio kelialapio, o štai sprinteriui V.Lendeliui teko iš visų jėgų pakovoti.

Ruoštis padeda ir draugas

„Skaičiavome įvairiausias galimybes, kokias vietas turėtų užimti mano varžovės, norėdamos mane aplenkti, ir paaiškėjo, kad net teoriškai joms nepavyktų to padaryti. Net 15 iš 22 kelialapių į olimpines omniumo varžybas atiteko šalims, startavusioms komandinėse – persekiojimo ir medisono – rungtyse. Pačios stipriausios šalys būtent per jas pateko į daugiakovę. Visoms kitoms valstybėms, kurios nepapuołė į žaidynes per komandines rungtis, liko tik šeši olimpiniai kelialapiai. Ir vienas jų atiteko man.

Šiomet labai daug keliauau, nuo sausio mėnesio aplankiau visus žemynus, Tautų lygos varžybos dar vyko Australijoje ir Honkonge. Todėl su treneriu nutarėme pailsėti, poilsio reikalavo ir vėl pradėję skaudėti keliai“, – paaiškina O.Baleišytė.

Ji džiaugėsi, kad Velykas pavyko praleisti su šeima, o po švenčių vėl kibo į darbą ir ėmė ruoštis olimpinėms žaidynėms.

Pastaraisiais metais panevėžietė daug laiko praleido plente, čia kartu su ja pedalus mynė ir po pernykščio pasaulio čempionato profesionalią dviratininko karjerą baigęs jos draugas Justas Beniušis. Pora kartu jau septynerius metus.

„Justas daug prisidėjo, treniruodamas mane plente. Kai geso viltytys patekti į olimpines žaidynes, treko dviratį padėjau į šoną ir jis mane plente kaip reikiant pakankindavo. Jis puikus treniruočių partneris, buvo nelengva atlaikyti jo siūlomą tempą“, – šypsosi Olivija.

25 metų sportininkė pripažįsta, kad jai ypač buvo naudingas 2021 m. pasirašytas kontraktas su Dubajaus (Jungtiniai Arabų Emyratai) policijos moterų plento dviračių klubu, kuriame ji pusmetį treniruojasi šaltuoju metų laikotarpiu ir dalyvauja plento lenktynėse.

„2021 metais man neblogai sekėsi treke – dalyvavau olimpinėse žaidynėse, Čempionų lygoje. Tada ir gavau iš Dubajaus trenerio kvietimą atstovauti jų komandai, kurią atnaujino. Buvo daug abejonių, nežinojau, kas manęs ten laukia, kokia tai komanda ir kokiose varžybose dalyvauja.

Tada atstovavau italų „Vaiano“ klubui, kuriame dabar treniruojasi Rasa Leleivyte. Vienas mano trenerių, buvęs dviratininkas Gedi-minas Bagdonas priminė, kad mūsų karjera labai trumpa, ir pa-

V.Lendelis debiutuos olimpinėse žaidynėse

tarė neatmesti pasiūlymo. Labai džiaugiuosi, kad jo paklausiau.

Klubas kartą per metus sudaro sąlygas atvažiuoti ir vienam mano šeimos nariui, jį apgyvendina viešbutyje. Į Dubajų dukart buvo atvykusi mano mama“, – pasakoja O.Baleišyte.

Panevėžietė negali pasakyti, ar šiame Dubajaus klube, su kuriuo kontraktas sudarytas iki šių metų pabaigos, ilgai užsibus, nes kyla visokių pasvarstymų. Tačiau olimpietė pabrėžia, kad apie tokias sąlygas, kokias ji turi Dubajuje, gimtinėje šiuo metu gali tik svajoti.

„Anksčiau visą žiemą neišbūdavau šiltuose kraštuose. Trenerio stovyklos ten vykdavo tik kokią mėnesį ir tekdavo grįžti namo. O dabar man labai palanku, kad pernai UCI Tautų taurės varžybos vyko Indonezijoje, o šiemet Honkonge ir Australijoje. Lietuvoje žiemą šalta, norisi miegoti, nėra energijos, todėl šaltuoju laikotarpiu rungtyniauti ypač sunku. O šįkart buvo vienas malonumas iš šilto Dubajaus vykti į varžybas – sportinė forma daug geresnė, nei treniruojantis šaltomis sąlygomis“, – lygina dviratininkė.

Teko kovoti iš paskutiniųjų

Dėl olimpinio kelialapio V.Lendeliui Kanadoje teko pasigrumti iš visų jėgų. Sprinte ant kulnų lipo kolumbiečiai, kurie per Panamerikos žaidynes užėmė antrą ir trečią vietas bei pelnė nemažai reitingo taškų.

„Kova buvo ypač įnirtinga. Teko varžytis koja kojon iki pat varžybų pabaigos. Labiau koncentravau si į sprintą, nes į olimpinės žaidynes patekęs šioje rungtyje įgyji teisę startuoti ir keirino varžybose.

Iškovojus kelialapį apėmė nuostabus jausmas, pagaliau trečias kartas nemelavo. Nepavyko varžytis Rio de Žaneiro ir Tokijo – čia likau antras už brūkšnio – žaidynėse, bet šiemet sėkmė manęs jau neaplenkė“, – džiaugiasi V.Lendelis.

Po dviejų nesėkmingų bandymų patekti į žaidynes panevėžietį mažai guodė, kad pirmąkart surengtose Čempionų lygos varžybose bendroje sprinto įskaitoje jis užėmė trečią vietą ir buvo išrinktas geriausiu 2021 metų Lietuvos dviratininku.

„Buvo nepaprastai sunku kovoti ir dėl patekimo į Paryžių. Buvau

vienintelis Lietuvos treko sprinteris, kitoms šalims atstovavo po tris ir daugiau šios rungties sportininkų. Didelės įtakos turėjo ne tik meistriskumas, jėga, bet ir su treneriu įvykę pokalbiai, pasvarstymai, kiekvieno taško skaičiavimai“, – prisipažįsta 2020 m. Europos čempionato bronzinis prizinininkas.

O.Baleišytei tai bus antrosios olimpinės žaidynės. 2021 m. į Tokiją ji pateko žaidynėms jau prasidėjus, kai omniumo varžybose atsiskakė dalyvauti vienos šalies sportininkė. Ta vieta buvo pasiūlyta pirmą už brūkšnio likusiai panevėžietei.

Tačiau Tokijuje užimta septyniolika vieta jos netenkina.

„Dabar nuotaika visai kita, galiu ramiai rengtis olimpinėms batelijoms. Kai anksčiau kalbėjau su savo treneriu Dmitrijumi Leopoldu, pas kurį pradėjau treniruotis nuo 2019-ųjų, jis taip sakė: jei pateksi į Paryžiaus olimpinės žaidynės, didžioji darbo dalis bus padaryta.

Olimpinė atranka mane labai išsunkė ir fiziškai, ir psichologiškai. Dabar, kai kelialapis jau iškovotas, belieka džiaugsmas ir desertas. Tie keli pasiruošimo mėnesiai olimpiadai, palyginti su olimpine atranka, – malonumas. Tik reikia neperdegti, nestresuoti ir ramiai ruoštis“, – džiaugiasi dabar Ispanijoje besitreneruojanti O.Baleišyte.

Sunkūs pastarieji metai

Abu olimpiečiai prakalbo ne tik apie sunkią olimpinę atranką, kuri prasidėjo 2023 m. sausio 1 d. ir baigėsi šiemet balandžio 14-ąją. Olimpinio reitingo taškus jie galėjo rinkti dalyvaudami dviejuose Europos ir 2023 m. pasaulio čempionatuose bei šešiuose 2023 ir 2024 m. Tautų taurės varžybų etapuose.

Ir O.Baleišytei, ir V.Lendeliui pastarieji dveji metai buvo kupini iššūkių. Per juos daug kas pasikeitė Vasilijaus gyvenime: jis sukūrė šeimą su trenerio drauge, Tokijo olimpiete Migle Marozaitė, susilaukė sūnaus Luko, pakeitė trenerį.

„Netgi svarsčiau, toliau sportuoti ar ne. Praleidau pasaulio čempionatą. Tačiau daug vilties suteikė naujasis treneris – pasauliniame dviračių sporto centre Šveicarijoje dirbantis škotas Craigas MacLeanas, kuris pasiūlė ten treniruotis.

Šios gyvenimo permainos suteikė daugiau pasitikėjimo savimi, įkvėpė nepalūžti. Nuo 2022 metų pasikeitė trenerio vieta, važiavimo taktika. Treniruojusi Šveicarijoje, kartais ten išbūnu ir po porą mėnesių, o Lietuvoje mane treniruoja Anatolijus Novikovas. Dabar pradėdau atrasti save, žinau, kur galiu, o kur ne, kur reikia kovoti visa jėga, o kur save pataupyti“, – pasakoja buvęs

Nuo 2021 m. O.Baleišyte atstovauja Dubajaus policijos klubui

D.Leopoldo auklėtinis V.Lendelis.

Šveicarijoje pas tą patį trenerį tobulėja ir jo žmona M.Marozaitė-Lendel, šiemet irgi siekusi kelialapio į antrąsias žaidynes. Tačiau jai pritrūko taškų: tarp sprinto trekininkų liko ketvirta už brūkšnio, tarp keirino – dešimta. Jaunai mamai reikėjo rūpintis sūnumi, be to, truputį susilubavo jos sveikata, tad Tokijo olimpietė pritrūko laiko pasiruošti atrankos kovoms.

Dabar į Šveicariją išvyksta visa Lendelių šeima. Prie naujos aplinkos priprato balandžio 16-ąją dvejų metų sulaukęs Lukas, kuris, pasak Vasilijaus, jau irgi sėda ant dviratuko. Iš pradžių važinėjo dviratuku be pedalo, o dabar – jau su jais.

„Sūnus mato pavyzdinius tėvelius ir nenulipa nuo dviračio“, – šypteli būsimo olimpinis žaidynių debiutantas.

Daug visko per pastaruosius metus teko išgyventi ir Olivijai. Po Tokijo žaidynių sportininkė jautėsi nepaprastai laiminga, nes sulaukė kvietimo į UCI Čempionų lygos varžybas, kurios lietuvi buvo sėkmingos, tada buvo pakviesta į Dubajaus policijos moterų plento dviračių klubą.

„Bet staiga pradėjo trūkti visas kūnas, užklupo rimti nugaros išvaržos ir abiejų kelių skausmai. Po sezono Dubajuje, į Lietuvą grįžusi 2022-ųjų pavasarį, net negalėjau užlipti į ketvirtame aukšte esantį savo butą.

Metai buvo visiškai tušti, Europos čempionate dalyvavau tik tam, kad startuočiau, man buvo siūloma praleisti tų metų pasaulio čempionatą, bet būčiau praradusi daug taškų ir iškritusi iš olimpinio reitingo karuselės. Dėl nugaros skausmo čempionato nesugebėjau baigti, iš varžybų pasitraukiau paskutinėje omniumo rungtyje.

Tik pernai ėmiau atsigauti. Jau buvo prasidėjusi olimpinė atranka, reikėjo važinėti į varžybas. Nepatekau į dvejų Tautų taurės varžybų etapų. Buvo žiauriai sunku psichologiškai, liejau ašaras. Esu labai dėkinga savo treneriui Dmitrijui Leopoldui, kuris tuo sunkiu momentu mane ypač palaikė ir manimi tikėjo, sudėliojo visų tarptautinių varžybų grafikus.

Dalyvavau Europos čempionate, trijuose Tautų taurės etapuose ir pasaulio čempionate, iki kurio pavyko įgyti gerą sportinę formą ir kuris man suteikė daug vilties, jog turiu galimybių pakovoti dėl olimpinio kelialapio“, – apie savo kelią pasakoja O.Baleišytė.

Labai daug sveikatos ir jėgų panevėzietei kainavo šiemet Adelaidėje (Australija) vykusios Tautų taurės pirmojo etapo varžybos. Tuo metu treniravosi Dubajuje ir tik paskutinę savaitę iš trečio karto pavyko gauti vizą. Sėkmingas pasirodymas ir akistata su pagrindinėmis varžovėmis leido tikėtis, kad toliau bus viskas gerai.

Olimpiniai planai

Paryžiaus olimpinėse žaidynėse V.Lendelis varžysis sprinto ir keirino rungtyse, kur apdovanojimų sieks po 32 sportininkus. Šiai svajonei įgyvendinti Vasilijui prireikė aštuonerių sunkių treniruočių metų.

Jis gimė ir augo Pasvalio rajone, Saločiuose. Su dviračių sportu supažindino Seulo žaidynių bronzinės prizininkės Laimos Zilporytės pirmasis treneris Antanas Daubaras, o atvažiuoti į Panevėžį prikalbino treneris Stasys Paštuolis. Iš pradžių Vasilijus treniravosi ir varžėsi plente, po to save atrado treke, ėmė treniruotis pas D.Leopoldą.

„Visi trys mano treneriai nemažai prisidėjo, kad pasiekčiau tokių rezultatų ir tapčiau olimpiečiu. Kiekvieno jų indėlis didelis. Panevėžyje išryškėjo mano greičio savybės įveikti trumpas distancijas, didesnis aktyvumas, čia tapau sprinteriu“, – prisimena V.Lendelis.

O.Baleišytės gimtinė – Panevėžys. Nuo septynerių metų ji lankė baseiną, po to triatlona, kuriuo sudomino dabar jau šviesaus atminimo treneris Bronius Kraujelis. Pamatęs dvylikametę Oliviją,

gerai važiuojančią dviračiu, pasiūlė jai lankyti šios sporto šakos pratimus. Pirmoji Olivijos trenerė – jos mama Solveiga Baleišytė.

O.Baleišytės Paryžiuje lauks daugiakovė, kuri susideda iš skrečo, tempo rungties, atkrinamųjų ir grupinių lenktynių dėl taškų. Šios rungtys buvo ir Tokijo olimpinis žaidynių programoje.

„Omniumas nuolat keičiasi. Anksčiau jį sudarė šešios rungtys ir varžybos vyko dvi dienas. Dabar olimpinėje programoje – keturios rungtys ir visos jos vyksta per vieną dieną. Dar ne taip seniai dvejų rungčių startai vykdavo ryte, o kitų rungčių – po pietų. Dabar būna arba rytinė, arba vakarinė programa, ir ji be jokių pertraukų baigiasi per kokias keturias valandas“, – paaiškina dviratininkė.

Balandžio mėnesį O.Baleišytė aštuoniolika dienų kartu su dar viena Dubajaus klubo nare Akvile Gedraityte treniravosi Ispanijos mieste Denijoje, esančioje tarp Alikantės ir Valensijos, ten daug važinėjo plentu.

Iš Ispanijos sportininkė vyko į Čekiją ir gegužę dalyvaus trejose tarptautinėse treko varžybose. Birželį olimpietė žada dalyvauti Baltijos šalių dviračių plento čempionate Estijoje ir ginti pernai iškovotą Lietuvos čempionės titulą. Dar norėtų išbandyti jėgas keliose tarptautinėse plento varžybose. O liepą praleis treniruočių stovykloje Italijos kalnuose Livinjo kurorte.

Paryžiuje dėl daugiakovės olimpinis medalių varžysis 22 dviratininkės. Olivija išskiria labai stiprias dvi dviratininkes – tai sunkiai pralenkiamos ryškios lyderės amerikietė ir britė. Dar trylikos dviratininkės meistriškumas daugmaž vienodas, visos jos olimpinėse žaidynėse gali užimti ir trečią, ir tryliką vietą.

„Džiaugiuosi, kad stipriausioms planetos daugiakovininkėms jau kimbu į atlapus. Tautų lygos etapai parodė, kad galiu su jomis kovoti kaip lygi su lygiomis. Paryžiuje labai norėčiau patekti į pirmąjį dešimtuką.

Man sunkiausia paskutinė daugiakovės rungtis – grupinės lenktynės dėl taškų, galinčios daug ką pakeisti. Geriausiai sekasi atkrintamosiose lenktynėse, kuriose per Tokijo olimpinės žaidynes buvau šešta“, – sako Olivija.

Prieš olimpinės batalijas V.Lendelio planuose – dvejų savaičių treniruočių stovykla Šveicarijoje ir pratybos šalia Prancūzijos esančiame standartiname 250 m dviračių treke. Jis planuoja išbandyti jėgas dvejose ne paties aukščiausio rango varžybose, kuriose nori pasitikrinti sportinę formą.

Paklaustas apie pretendentes laimėti olimpinis medalius V.Lendelis sako: „Sunku pasakyti, bet jų ant vienos rankos pirštų nesuskaičiuosi. Labai greitai yra trys trekininkai: japonas, australas ir olandas. Kiekvienas – su savo taktika ir jėga. Pagrindinį savo siekį – patekti į olimpiadą – įgyvendinau. Olimpinėje treke stengiuosi parodyti viską, ką galiu geriausiai.“

V.Lendelis su žmona olimpiete Migle ir sūnumi Luku

Pirmasis nepriklausomos Lietuvos olimpinis čempionas R.Ubartas

LIETUVOS LENGVAATLEČIŲ OLIMPINIS KELIAS

LIETUVOS LENGVAATLEČIAI OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE IŠKOVOJO DVYLIKA MEDALIŲ. SKAMBIAUSIOMIS PERGALĖMIS DŽIUGINO OLIMPINIAIS ČEMPIONAIS TAPĘ DISKO METIKAI VIRGILIJUS ALEKNA IR ROMAS UBARTAS BEI BĖGIKAS REMIGIJUS VALIULIS.

Kai prieš šimtmetį prasidėjo šiuolaikinis Lietuvos sporto judėjimas, lengvoji atletika buvo viena populiariausių sporto šakų. Dėl rungčių įvairovės ir jų paprastumo bėgti, šokinėti ar mėtyti galėjo vos ne bet kuris sportuoti norintis žmogus.

Lengvoji atletika sparčiai plito ir Kaune, ir mažesniuose miestuose, o 1921 m. tai buvo pirmoji sporto šaka, kurios sportininkai varžėsi dėl Lietuvos čempionų vardų. Nors pirmasis šalies čempionatas buvo negausus dalyvių, 1921 m. liepos 30–31 d. Kaune paaiškėjo trylikos rungčių čempionai.

Tuo metu šalies sporto gyvenimui vadovavusiai Lietuvos sporto lygai (LSL) nusprendus nusiųsti sportininkų į 1924 m. Paryžiaus olimpinės žaidynes, buvo planuojama, kad į Prancūzijos sostinę kelias ir šeši lengvaatlečiai (S.Garbačiauskas, I.Teišerskas, E.Fersteris, klaipėdietis V.Staputis, P.Radziulytė ir E.Garbačiauskienė). Vis dėlto dėl lėšų stokos ir organizacinių nesklandumų 1924 m. olimpinėse lengvosios atletikos varžybose Lietuvos sportininkai dar nedalyvavo. Olimpiniame Paryžiuje mūsų šaliai atstovavo tik futbolo rinktinė ir du dviratininkai.

Debiutas – Amsterdame

Lietuvos lengvosios atletikos olimpinio debiuto teko palaukti iki 1928 m. Amsterdame žaidynių. Jose tarp dvylikos šalies olimpiečių buvo penki lengvaatlečiai: Haris Šveminas dalyvavo 100 ir 200 m bėgimo, Julius Petraitis – 5000 m bėgimo, Adolfas Akelaitis – šuolio į aukštį, Viktoras Ražaitis – ieties metimo, Pau-

lina Radziulytė – 800 m bėgimo varžybose. P.Radziulytė taip pat užsiregistravo 100 m bėgimo varžybose, bet jose nestartavo.

P.Radziulytė iki Antrojo pasaulinio karo buvo vienintelė olimpinėse žaidynėse dalyvavusi Lietuvos moteris. Per Amsterdame žaidynių atidarymą ji nešė Lietuvos trispalvę.

Mūsų lengvaatlečiai Amsterdame sužinojo, kad smarkiai atsilieka nuo pasaulio lyderių. Visi olimpinėse lengvosios atletikos varžybose dalyvavę lietuviai užėmė paskutines vietas arba aplenkė vos vieną kitą varžovą.

Pirmasis medalis

Po Antrojo pasaulinio karo geriausi Lietuvos lengvaatlečiai į olimpinės žaidynes galėjo keliauti tik su SSRS rinktine. Sovietų Sąjunga praleido 1948 m. Londono žaidynes, o į 1952 m. Helsinkio žaidynių lengvosios atletikos SSRS rinktinę nepateko nė vienas lietuvis.

Patekti į olimpinę rinktinę buvo labai sunki užduotis, nes vos tik SSRS sportininkai pradėjo dalyvauti tarptautinėse varžybose, ši šalis tapo viena iš pasaulio lengvosios atletikos lyderių. Jau per Helsinkio žaidynes pagal bendrą lengvosios atletikos medalių skaičių SSRS tvirtai užėmė antrą vietą. Kita vertus, vien iškovota vieta SSRS rinktinėje dažnai reišė, kad sportininkas ir per olimpinės žaidynes gali varžytis dėl medalio.

Tą per 1956 m. Melburno olimpinės žaidynes patvirtino iš Ra-

mygalos apylinkių kilęs ėjikas Antanas Mikėnas. Jis 20 km ėjimo varžybose ne šiaip iškovojosi sidabro medalį, bet tapo pirmuoju olimpinį medalį laimėjusiu Lietuvos lengvaatlečiu ir pirmuoju asmeninės rungties olimpinį medalį pelniusiu Lietuvos sportininku (iki tol olimpinis medalis iškovojosi tik krepšininkai).

Kėdainiuose matematikos mokytoju dirbęs ir vėlai sportinį ėjimą atradęs A.Mikėnas treniravosi savarankiškai, tačiau taip pasinėrė į šią lengvosios atletikos rungtį, kad uoliai dirbdamas tapo vienu geriausių pasaulio ėjiku.

Melburne sportininkams nuėjus daugiau nei pusę nuotolio A.Mikėnas tapo ėjimo varžybų lyderiu, bet teisėjai įspėjo lietuvių dėl taisyklių pažeidimo. Vengdamas, kad jo neištiktų toks pat likimas, kaip pagrindinio favorito čeko Josefo Doležalo, kurį teisėjai dėl pakartotinio pažeidimo pašalino iš trasos, A.Mikėnas sumažino tempą ir jį paskutiniuose kilometruose pasivijo rusas Leonidas Spirinas. Galiausiai čempionu tapęs L.Spirinas aplenkė lietuvių 36 sek.

Į Melburno žaidynes taip pat keliavo vidutinių nuotolių bėgikas Jonas Pipynė. SSRS rekordininkas ir spartakiados čempionas 1500 m atrankos bėgime užėmė devintą vietą ir į finalą nepateko.

Pasaulio rekordininkės bronza

Lietuvos sporto metraštyje ypač ryškiais raidėmis įrašyta ieties metikės Birutės Zalagaitytės-Kalėdienės pavardė. Ji buvo pirmoji pasaulio rekordą pasiekusi ir pirmoji olimpinį medalį iškovojusi Lietuvos sportininkė.

Barzdų ir Pilviškių apylinkėse (dabartiniai Šakių ir Vilkaviškio rajonai) užaugusi sportininkė į lengvosios atletikos žvaigždyną įskriejo 1958 m. Tų metų vasarą B.Kalėdienė tapo Europos vicečempione, o spalio 30 d. Tbilisyje numetė ietį 57,49 m ir pasiekė pasaulio rekordą.

Likus keliems mėnesiams iki 1960 m. Romos olimpinė žaidynių B.Kalėdienė rekordą prarado. Lietuvę aplenkė latvių kilmės Rusijos lengvaatletė Elvira Ozolina.

E.Ozolinės sportinė forma buvo geriausia ir Romos olimpiniam stadione, kuriame ji jau pirmuoju bandymu ietį numetė 55,98 m ir užsitikrino aukso medalį. Kitus du medalius iškovojosi buvusios pasaulio rekordininkės: sidabro čekė Dana Zatopkova, bronzos – 53,45 m numetusi B.Kalėdienė.

Po Romos žaidynių B.Kalėdienė padarė nedidelę pertrauką ir susilaukė pirmagimės dukros. Grįžusi į sektorių jauna mama vėl pasiekė puikių rezultatų ir iškovojosi vietą olimpinėje rinktinėje, kuri vyko į 1964 m. Tokijo žaidynes. Toliauose Rytuose B.Kalėdienė labai nedaug trūko iki antro olimpinio medalio, bet 56,31 m ieties skrydis užtikrino tik ketvirtą vietą. Beje, per Tokijo žaidynes lietuvių aplenkė penktą vietą užėmusią E.Ozoliną.

Baigusis sportininkės karjerą B.Kalėdienė daug metų dirbo trenere ir išugdė ne vieną pajėgią ieties metikę, tarp jų – olimpietes Terešę Nekrošaitę ir Ritą Ramanauskaitę. Buvusi pasaulio rekordininkė su ietimi nesiskyrė labai ilgai, net būdama aštuoniasdešimties stengdavosi nepraleisti veteranų varžybų.

Brangiai kainavęs rekordas

Per 1964 m. Tokijo olimpinės žaidynes Lietuvos lengvaatlečiui dvi dienas priklausė 3000 m bėgimo su kliūtėmis olimpinis rekordas. Šio rekordo autorius buvo Adolfas Aleksejūnas.

Iš Pakruojo krašto kilęs A.Aleksejūnas parodė neįtikėtiną greitį atrankos bėgime, kuriame jo laikas buvo 8 min. 31,8 sek. Deja, šis dvidienis rekordas pareikalavo per daug jėgų. Po dviejų dienų finale jis bėgo daug lėčiau (8 min. 39 sek.) ir užėmė tik septintą vietą.

Iš tiesų verstis per galvą atrankoje net nereikėjo. Į finalą pateko trys geriausi bėgikai, o A.Aleksejūnas ir belgas Gastonas Roe-

lantsas tame bėgime varžovus aplenkė daugiau negu dešimčia sekundžių. Beje, būtent G.Roelantsas iškovojosi Tokijo žaidynių aukso medalį. Jis ne tik tapo čempionu, bet ir finale pagerino dvi dienas A.Aleksejūnui priklausiusį olimpinį rekordą.

Tokijo žaidynių lengvosios atletikos finale varžėsi dar vienas lietuvis. Adolfas Varanauskas rutulio stūmimo sektoriuje užėmė aštuntą vietą, jo pasiektas rezultatas – 18,41 m.

Pasiteisinusi taktika

Lietuvos lengvoji atletika išgyveno ir pakilimų, ir nedidelių nuosmukių. Lengvosios atletikos vadovams teko apmąstyti darbo trūkumus, kai nė vienas šios sporto šakos atstovas nepateko į 1968 m. Meksiko ir 1976 m. Monrealio olimpinės žaidynes.

Tiesa, tarp Meksiko ir Monrealio įsiterpė sėkmingos 1972 m. Miuncheno žaidynės, kuriose dalyvavo penki Lietuvos lengvaatlečiai, o bėgikė Nijolė Sabaitė-Razienė iškovojosi sidabro medalį.

22 metų raseiniškė N.Sabaitė ant garbės pakylės lipo po 800 m bėgimo varžybų. Finale ji beveik visad laikėsi grupės viduryje. Bet antrojo rato viduryje spurtą pradėjusi pasaulio rekordininkei vokiečiai Hildegard Falck, kuri iki tol bėgo dar toliau nuo lyderių, lietuvių nusprendė, kad reikia būti šalia šios varžovės. Taktika pasirodė teisinga: paskutinėje tiesiojoje kitos bėgikės atsiliko, o dėl pergalės kovojo N.Sabaitė ir H.Falck. Finišo liniją pirma kirto vokiečių, o viena dešimtą sekundės dalimi atsilikusi lietuvių ne tik iškovojosi sidabro medalį, bet ir pagerino SSRS rekordą bei tapo ketvirtąja pasaulio moterimi, du stadiono ratus nubėgusia greičiau nei per dvi minutes (1 min. 58,65 sek.).

Per Miuncheno žaidynes labai daug buvo tikimasi iš Europos šuolio į aukštį čempiono Kęstučio Šapkos. Deja, vienas iš šios rungties favoritų lemiamu metu perdegė. Atrankos varžybose K.Šapka pirmuoju bandymu peršoko visus aukščius, tarp jų ir 2,15 m – finalo normatyvą. Bet kitą dieną finale vilnietis tą patį 2,15 m aukštį įveikė tik trečiuoju bandymu, o 2,18 m jam visai nepakluso.

K.Šapka užėmė tik dvyliką vietą. Rezultatas buvo daug blogesnis, negu tikėjosi ir pats sportininkas, ir tūkstančiai Lietuvos sirgalių. Kitos olimpinės galimybės K.Šapka negavo. Prieš Monrealio žaidynes patirta sunki kelio raiščių trauma privertė 26 metų šuolininką labai anksti baigti sportininko karjerą.

Pirmasis olimpinis čempionas

Pirmuoju olimpinį aukso medalį iškovojusiu Lietuvos lengvaatlečiu tapo bėgikas Remigijus Valiulis. Jis 1980 m. su komandos draugais laimėjo Maskvos žaidynių estafetės 4x400 m varžybas.

Šilutiškis R.Valiulis ant SSRS rinktinės slenksčio atsidūrė priešolimpiniais metais. 1979 m. jis tapo 400 m bėgimo SSRS vicečempionu, o vietą rinktinėje užtikrino 1980 m. vasaros pradžioje pagerintas SSRS rekordas (45,4 sek.). Vis dėlto net rekordas negarantavo teisės per Maskvoje vykusias žaidynes dalyvauti asmeninėse 400 m bėgimo varžybose – R.Valiulis buvo įtrauktas tik į estafetės ketvertuką.

Į svarbiausią karjeros medalį užtikrinusį startą R.Valiulis stoji pirmajame etape. Jis pirmas perdavė estafetės lazdelę, o komandos draugai Michailas Linge, Nikolajus Černeckis ir prieš kelias dienas asmenines 400 m bėgimo varžybas laimėjęs Viktoras Markinas pirmosios vietos neprarado.

SSRS ketvertuko užduotį palengvino tai, kad dėl olimpinė žaidynių boikoto į Maskvą neatvyko JAV ir Vokietijos sportininkai. Kita vertus, sovietų komanda tuo metu taip pat buvo labai stipri ir savo jėgą patvirtino laimėdama 1983 m. pasaulio pirmenybių aukso medalius. Tiesa, jau be R.Valiulio. Jis kaip tik tais metais, būdamas 25-erių, baigė sportininko karjerą.

Lūdna rekordininkų lemtis

Deja, galimybės pajusti olimpinę dviasį negavo dvi pasaulio

Ėjikas A. Mikėnas – pirmasis lengvaatletis, parvežęs į Lietuvą olimpinį medalį

rekordininkės. 1978 m. šuolio į tolį rekordą pasiekusi Vilhelmina Augustinavičiūtė-Bardauskienė ir 1983 m. 400 m bėgimo su barjeriais rekordą pasiekusi Ana Kosteckaja-Ambrazenė nė karto nedalyvavo olimpinėse žaidynėse.

Pirmoji pasaulio moteris, į tolį nušokusi daugiau nei septynis metrus, V. Bardauskienė geriausių rezultatų pasiekė 1978-aisiais, kai tapo Europos čempione ir pagerino pasaulio rekordą (7,09 m). Tačiau dėl sunkių traumų V. Bardauskienė buvo priversta baigti karjerą dar prieš Maskvos žaidynes.

A. Ambrazenės karjeros viršūnė – 1983-iejį, šiais metais ji tapo pasaulio vicečempione ir pagerino 400 m bėgimo su barjeriais pasaulio rekordą (54,02 sek.). Nors kitą sezoną A. Ambrazenė taip pat buvo viena iš pasaulio lyderių, viltį kovoti dėl olimpinio medalio atėmė SSRS valdžios sprendimas boikotuoti 1984 m. Los Andželo žaidynes.

Pirmą kartą – du medaliai

Du sidabro medaliai. Tokį laimikį Lietuvos lengvaatlečiai 1988 m. parsivežė iš olimpinio Seulo. Pirmą kartą lietuviai lipo ant olimpinės garbės pakyls po dviejų lengvosios atletikos rungčių varžybų. Apdovanojimus tą pačią dieną – 1988 m. spalio 1-ąją – iškovojo du iš Pamaro krašto kilę sportininkai: vidutinių nuotolių bėgikė Laimutė Baikauskaitė ir disko metikas Romas Ubartas.

L. Baikauskaitės sidabrinė pergalė 1500 m bėgimo varžybose buvo vos ne kaip perkūnas iš giedro dangaus. Lietuvė tik per plauką pateko į finalą ir jame tris ratus ramiai bėgo grupės viduryje. Kažkur toli priekyje aukso link skuodė favoritė rumunė Paula Ivan, kuri vos nuaidėjus starto šūviui nudūmė į priekį ir varžovėms net neleido pasvajoti apie pergalę.

Dėl sidabro ir bronzos kovojo kelios bėgikės. Po paskutinio posūčio atrodė, kad L. Baikauskaitė nuo kitų pretendencijų atsiliko per daug. Tačiau lietuvė staiga pajuto antrą kvėpavimą, finišo tiesioje lyg raketa praskriejo pro tris varžoves ir pati sunkiai galėjo patikėti tuo, ką padarė.

Nuo čempionės tapusios P. Ivan ji atsiliko šešiomis sekundėmis, o trečią vietą užėmusią ukrainietę Tetjaną Samoilenko aplenkė šešiomis šimtosiomis, penktą vietą užėmusią kanadietę Lynn Williams – šešiomis dešimtosiomis sekundės dalimis. Per Seulo žaidynes L. Baikauskaitės pasiektas rezultatas (4 min. 0,24 sek.) iki šiol yra 1500 m bėgimo Lietuvos rekordas.

Įsispraudė tarp vokiečių

L. Baikauskaitė nei iki Seulo žaidynių, nei po jų didelių pergalių nepasiekė, o jos kraštietis R. Ubartas į Korėjos Respubliką keliavo

kaip vienas iš disko metimo varžybų favoritų. Vien 1986 m. Europos čempiono vardas rodė, kad R. Ubartas pasiruošęs ne šiaip kovoti su stipriausiais, bet ir juos nugalėti. O Europos pirmenybių aukso medalis jau tuo metu buvo anaipol ne vienintelis skambus Lietuvos disko metiko laimėjimas.

Olimpiniame Seulo stadione per atrankos varžybas R. Ubartas užtikrintai jau pirmuoju metimu (65,58 m) įvykdė finalo normatyvą ir galėjo ramiai stebėti, kaip pasekti jo pavyzdžiu mėgina varžovai. Deja, patekti į finalą nepavyko kitam olimpinėse disko metimo varžybose dalyvavusiam lietuviui, 1986 m. Europos pirmenybių bronzos medalio laimėtojui V. Vaclovui Kidykui. Jis Seule diską numetė tik 60,88 m ir atrankos varžybose liko tryliktas.

Finale jau pirmasis R. Ubarto švystelėjimas užtikrino jam medalį. Po pirmojo lietuvių disko metimo disko nuskriejo 66,86 m. Tačiau taip pat pirmuoju bandymu dar toliau diską numetė pasaulio rekordininkas Vokietijos Demokratinės Respublikos sportininkas Jurgenas Schultas. Vokiečio rezultatas 68,82 m – olimpinis rekordas. Kiti J. Schulto metimai taip pat buvo puikūs – jis dar du kartus pasiuntė diską už 68 m ribos, o R. Ubartą po penktojo metimo aplenkė Rolfas Dannebergas (67,38 m) iš Vokietijos Federacinės Respublikos.

Vis dėlto paskutiniu bandymu R. Ubartas pagerino savo rezultatą (67,48 m), aplenkė R. Dannebergą ir iškovojo sidabro medalį.

Aukšinis disko skrydis

Didžioji R. Ubarto šlovės valanda išmušė per Barselonos olimpinės žaidynės, kuriose Lietuva po ilgos pertraukos dalyvavo kaip nepriklausoma valstybė. 1992 m. rugpjūčio 5 d. R. Ubartas tapo pirmuoju olimpinį aukso medalį iškovojusiu nepriklausomos Lietuvos sportininku.

R. Ubartas buvo viena didžiausių Lietuvos olimpinių vilčių, todėl Lietuvos tautinis olimpinis komitetas jo pasirėmimui skyrė ypatingą dėmesį. Disko metikas pavasarį kelias savaites praleido JAV, gyveno pas Amerikos lietuvių ieties metiką Tomą Pukštį, treniravosi Floridos universiteto bazėje ir laimėjo keturis turnyrus, kuriuose diską skraidino už 67 m ribos.

Posakis „kaip pasiklosi, taip išsimiegosi“ pasitvirtino. Gerai pasiruošęs R. Ubartas puikiai jautėsi ir Barselonos olimpiniame stadione. Per atrankos varžybas jis, kaip ir prieš ketverius metus Seule, jau pirmuoju metimu užsitikrino vietą finale ir pradėjo ruošti svarbiausią karjeros dvikovą su Seulo žaidynių čempio-

Pirmoji lengvaatletė, iškovojusį olimpinį medalį – B. Kalėdienė

Alfredo Piazzi / nuotr.

Olimpinis čempionas R.Valiulis

nu J.Schultu bei kitais varžovais.

Per atrankos varžybas R.Ubartas diskas nuskriejo 66,08 m. Finalo rezultatai buvo blogesni, bet rugpjūčio 5-ąją disko skrydžius pakoregavo išskirtinai nepalankios oro sąlygos.

Ir R.Ubartas, ir jo pagrindinis varžovas J.Schultas geriausius rezultatus pasiekė penktuoju bandymu. Iki tol toliau negu 64 m numetė tik trys sportininkai: kubietis Robertas Moya (64,12 m pirmuoju metimu), J.Schultas (64,26 m irgi pirmuoju metimu) ir R.Ubartas (64,36 m trečiuoju metimu).

Ketvirtasis bandymas lyderių rikiuotės nepakeitė. Po penktojo vokiečio metimo diskas nuskriejo 64,94 m, po lietuvių atsakymo – 65,12 m. Šie rezultatai pateko į galutinę lentelę, kurios aukščiausioje eilutėje puikavosi Barselonos žaidynių čempionu tapusio R.Ubartas pavardė.

„Tikėjau, kad kažkuris medalis bus. Po to jau norėjau tik aukso. Sunkiausias buvo pirmasis metimas. Diskas vartėsi lyg varna – net už galvos stvėriausi“, – grįžęs namo įspūdiškai dalijosi olimpinis čempionas.

Bėdos dėl dopingo

Per kelias Barselonos žaidynių dienas skirtingas emocijas patyrė šuolininkė į tolį Nijolė Medvedeva. Ji užėmė ketvirtą vietą ir buvo apdovanota olimpinio diplomu, bet po kelių dienų privalėjo jį gražinti.

Olimpiečiams vos grįžus namo iš Barselonos į Vilnių atskriejo raštas, kad N.Medvedevos dopingo mėginyje rasta draudžiamos medžiagos mezokarbo. Šuolininkė teisinosi, kad mezokarbas į jos organizmą galėjo patekti tada, kai gydėsi stiprų peršalimą, bet aplinkybės nesušvelnino bausmės. 32-ėjų N.Medvedeva buvo diskvalifikuota ir po dopingo istorijos į sportą nebegrįžo.

Per Barselonos žaidynių šuolininkų varžybas N.Medvedevos rezultatas buvo 6,76 m. Lietuvė gerokai atsiliko nuo visų trijų prizinininkų, kurios nušoko toliau negu septynis metrus.

Vėliau bėdų dėl draudžiamųjų medžiagų turėjo ir R.Ubartas. Per

1993 m. pasaulio pirmenybes olimpinio čempiono dopingo mėginyje buvo rasta anabolinio steroido boldenono. Tarptautinė lengvosios atletikos federacija (IAAF) diskvalifikavo R.Ubartą ketveriems metams, bet bausmėi pasibaigus jis grįžo į sektorių ir dalyvavo 2000 m. Sidnėjaus olimpinėse žaidynėse.

Isižiebė V.Alekno žvaigždė

XX amžiaus pabaigoje auksinį diską iš R.Ubarto perėmė Kupiškio apylinkėse užaugęs Virgilijus Alekna. Jis į pasaulio disko metikų elitą įsiveržė olimpiniais 1996 metais.

Būtent 1996 m. Atlantos olimpinės žaidynės buvo pirmosios varžybos, kuriose V.Alekna metė rimtą iššūkį stipriausiems pasaulio disko metikams. 24-erių V.Alekna po geriausio antrojo bandymo (65,30 m) net buvo pakilęs į trečią vietą, tačiau šio rezultato nepagerino ir nedaug atsilikęs nuo sidabro ir bronzos medalius iškovojo baltarusių Vladimiro Dubrovščyko (66,60 m) bei Vasilio Kapciucho (65,80 m) užėmė penktą vietą. Atlantos stadiono disko metimo sektoriuje varžovams aiškiai nepasiekiamas buvo tik čempionu tapęs vokietis Larsas Riedelis.

Užtat po ketverių metų Sidnėje V.Alekna ir L.Riedelis jau buvo lygiaverčiai varžovai. Tiesa, paskutiniiais XX amžiaus metais vokiečiai dar aplenkė lietuvį tiek pasaulio, tiek Europos pirmenybėse, bet 2000-ųjų vasarą V.Alekna pasiuntė tituluotam varžovui garsią žinią, kai per Lietuvos pirmenybes diską nuskraidino 73,88 m ir pasiekė antrą visų laikų geriausią šios rungties rezultatą.

Vis dėlto pasiekti puikų rezultatą per varžybas, kuriose neslegia didžiulė įtampa, yra viena, o nugalėti varžantis visiems stipriausiems – visai kas kita. Sidnėjaus žaidynės buvo ypatingas psichologinio tvirtumo egzaminas, kurį V.Alekna išlaikė nepriekaištingai.

Olimpiniam sektoriuje abu pagrindiniai favoritai varžybas pradėjo tarsi truputį apsnūdę ir po pirmojo metimo į priekį išsiveržė Frantzas Krugeris iš Pietų Afrikos Respublikos (67,89 m). V.Alekno pirmasis metimas apskritai buvo nei į tvorą, nei į miestą – 58,55 m. Tačiau po to diskas skriejo vis toliau, o lemiamas buvo trečiasis mėginimas.

Trečiuoju bandymu F.Krugeris numetė 68,19 m, L.Riedelis švystelėjo 68,50 m, o lyderiu tapęs V.Alekna – 68,73 m. Varžovai rezultatų nebegagerino ir laimėjo bronzos bei sidabro medalius. O lietuvis penktuoju bandymu švystelėjo diską dar toliau – 69,30 m. Šis rezultatas buvo truputį blogesnis negu Atlantoje pasiektas L.Riedelio olimpinis rekordas (69,40 m), bet jis užtikrino V.Aleknei pirmąjį olimpinį aukso medalį.

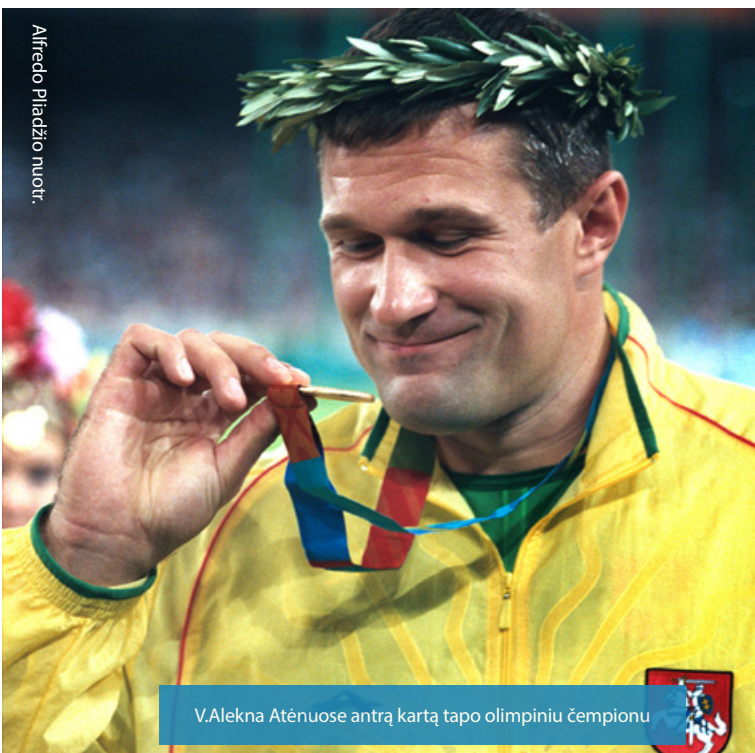
Sidabras virto auksu

Po ketverių metų V.Alekna išvyko į Atėnus kovoti dėl antrojo olimpinio aukso medalio. Lietuvis vėl buvo vienas disko metimo varžybų favoritų, bet jo pagrindiniu varžovu tapo 2002 m. Europos čempionas vengras Robertas Fazekasas.

Abu favoritai tą sezoną jau buvo numetę diską už 70 m ribos. Ypač įdomi buvo jų dvikova Retimne (Graikija), kur V.Alekno diskas nuskriejo 70,97 m, R.Fazekaso – 70,83 m. Prieš svarbiausių metų dvikovą ir lietuvis, ir vengras tvirtino, kad esant palankioms oro sąlygoms per olimpines žaidynes čempiono rezultatas turėtų būti panašus.

Finale pirmasis smogė lietuvis. V.Alekna jau pirmuoju bandymu numetė diską 69,89 m ir pasiekė olimpinį rekordą. Ilgai laukti atsakymo nereikėjo – po antrojo R.Fazekaso metimo diskas nulėkė 70,93 m. Varžovo rezultatas išmušė V.Alekna iš vėžių ir kiti jo metimai buvo gerokai prastesni. Sidnėjaus žaidynių čempionas tik penktuoju bandymu numetė diską 69,49 m, bet to neužteko ir, sportininkams atlikus paskutinius metimus, Lietuvos sirgaliai susitaikė su tuo, kad teks sveikinti V.Alekna su sidabro medaliu.

Vis dėlto po kelių valandų sidabras virto auksu. R.Fazekasas buvo

V. Alekna Atėnuose antrą kartą tapo olimpinio čempionu

sučiuptas sukčiaujant per dopingo kontrolę, todėl IAAF vadovai tučiuojau panaikino vengro rezultatus. Per apdovanojimo ceremoniją ant aukščiausio garbės pakyls laiptelio lipo V. Alekna.

Geriausias Atėnuose pasiektas V. Alekno rezultatas (69,89 m) buvo patvirtintas kaip olimpinis rekordas. Šis rekordas lieka nepagerintas bent jau iki artimiausių žaidynių.

Beje, Atėnų žaidynių šeimininkai iš pradžių planavo disko metimo varžybas surengti Olimpijos stadione, kuriame vyko antikinės olimpinės žaidynės. Tačiau šių laikų disko metikams šis stadionas per ankštas – rengėjai baiminosi dėl žiūrovų saugumo. Todėl į Olimpijos stadioną buvo perkeltos rutulio stūmimo varžybos, o disko metikai, kaip ir kitų lengvosios atletikos rungčių atstovai, varžėsi šiuolaikiniame Atėnų olimpiame stadione.

Iki čempiono trūko metro

Per 2008 m. Pekino olimpinės žaidynes V. Alekna kovojo dėl trečiojo olimpinio medalio. Nors lengvosios atletikos veteranui jau buvo 36-eri, jo metamas diskas vis dar skriedavo toliau negu 70 m, todėl sirgaliai neabejojo, kad V. Alekna gali siekti ir aukščiausio tikslo. Kone didžiausią nerimą kėlė tai, kad tituluotas disko metikas dėl jam pačiam neaiškių priežasčių visą karjerą prasčiau jausdavosi Tolimuosiuose Rytuose rengtose varžybose. 2007 m. Osakoje vykusiose pasaulio pirmenybėse V. Alekna nusivylė ketvirtąją vietą, o per Pekino olimpinės žaidynes irgi nebuvo visiškai patenkintas tuo, kad laimėjo tik bronzos medalį.

Pekine teko rimtai pakovoti ir dėl bronzos: po trijų metų V. Alekna buvo tik ketvirtas. Ketvirtuoju bandymu pavyko numesti diską 67,79 m ir pakilti į trečią vietą, bet olimpinio čempionu tapo esto Gerdo Kanterio (68,82 m) ir antrą vietą užėmusio lenko Piotro Malachowskio (67,82 m) rezultatai buvo geresni.

Nors po Pekino žaidynių žurnalistai vis dažniau užduodavo klausimą apie artėjančią karjeros pabaigą, V. Alekna dar kelerius metus neprarado noro varžytis. Olimpinis čempionas suplanavo švelnesnį treniruočių režimą, rečiau vykdavo į varžybas, bet net varžydamasis su stipriausiais užimdavo aukštas vietas.

Taip nepastebimai atėjo 2012 m. Londono žaidynės – penktosios ilgoje V. Alekno karjeroje. Iki jų likus kelioms savaitėms V. Alekna po ketverių metų pertraukos nuskraidino diską už 70 m žymos ir sužadino viltį, kad turtingą apdovanojimų kolekciją papildys

ketvirtuoju olimpinio medalium. Tai nebuvo utopija: Londono olimpiame stadione V. Alekna iki garbės pakyls trūko labai nedaug. Jis numetė diską 67,38 m ir užėmė ketvirtą vietą. Lietuvis nuo olimpinio čempionu netikėtai tapusio vokiečio Roberto Hartingo (68,27 m) atsiliko mažiau negu metru.

Turtingos septynkovės tradicijos

Atkūrus nepriklausomybę Lietuvos lengvaatlečiai iškovojo šešis olimpinis medalius. Keturi iš jų laimėjo disko metikai. Kitus du – septynkovinkė Austra Skujytė.

Kurti Lietuvos septynkovės olimpinės tradicijas pradėjo Remigija Sablovskaitė-Nazarovienė. Būdamą vos 21-erių ji dalyvavo 1988 m. Seulo žaidynėse ir užėmė penktą vietą. Atkūrus nepriklausomybę R. Nazarovienė vyko į dar dvi olimpinės žaidynes, bet jose rezultatai buvo silpnai: Barselonoje – 14 vieta, Atlantoje – 10 vieta.

Tuo metu Biržuose jau augo R. Nazarovienės įpėdinė, kuriai pavyko dar geriau perprasti sudėtingiausios lengvosios atletikos rungties paslaptis. A. Skujytė olimpinėse žaidynėse taip pat debiutavo būdamą 21-erių. Nors olimpiame Sidnėjuje pasirodė kukliau negu prieš dvylika metų per pirmąsias žaidynes R. Nazarovienė, suteikė vilčių, kad gali pasiekti didelių pergalių.

A. Skujytė pirmąją didelę pergalę iškovojo 2004 m. Atėnų olimpinėse žaidynėse, kuriose užlipo ant antrojo garbės pakyls laiptelio. Tiesa, Atėnų olimpiame stadione po dviejų pirmųjų septynkovės rungčių apie A. Skujytę garsiai niekas dar nekalbėjo – 100 m barjerinio bėgimo ir šuolio į aukštį varžybose ji smarkiai atsiliko ne tik nuo pagrindinės favoritės švedės Carolinos Kluf, bet ir nuo kitų lyderių.

Tačiau po to A. Skujytė laimėjo savo stipriausios rungties rutulio stūmimo varžybas ir pakilo į trečią vietą. Medalio nuojauta sustiprino biržietės pasitikėjimą savimi ir ji neblogai pasirodė 200 m bėgimo bei šuolio į tolį varžybose, o per šeštąją ieties metimo rungtį vėl buvo tarp geriausių, aplenkė britę Kelly Sotherton ir bendroje įskaitoje pakilo į antrą poziciją. Nors paskutinėje 800 m bėgimo rungtyje Lietuvos septynkovinkė dėl pergalės nekovojo, ji puikiai atliko svarbiausią užduotį – iškentėjo du ratus, lyderėms pralaimėjo gana nedaug ir, suskaičiavus visus taškus, pamatė savo pavardę galutinės lentelės antroje eilutėje.

2012 m. Londono žaidynių bronzos medalis A. Skujytei buvo įteiktas 2018 m.

Medalio laukė šešerius metus

Po 2008 m. Pekino olimpinų žaidynių septynkovės varžybų prie A.Skujytės pavardės buvo parašytos raidės „DNF“. Penktoje šuolio į tolį rungtyje nebuvo įskaitytas nė vienas Atėnų žaidynių vicečempionės mėginimas, ji už šią rungtį gavo nulį taškų ir pasitraukė iš varžybų.

Nesėkmė turėjo įtakos A.Skujytei sprendžiant dėl ateities. Lengvaatletė po Pekino žaidynių pasitraukė iš septynkovės ir du sezonus dalyvavo tik rutulio stūmimo varžybose. Vis dėlto rezultatai šiame sektoriuje buvo blogesni negu tikėjosi pati sportininkė ir jos treneriai, A.Skujytė jautėsi pasiilgusi kitų rungtių, todėl pamažu subrendo sprendimas grįžti į septynkovę.

Sprendimas buvo teisingas. Per 2012 m. Londono žaidynes A.Skujytė vėl buvo viena iš geriausių ir iškovojo antrą olimpinį medalį. Tiesa, jos galutinė vieta paaiškėjo praėjus keleriems metams po Londono žaidynių, o olimpinis bronzos medalis į septynkovininkės rankas pateko tik 2018-ųjų pabaigoje.

Per Londono žaidynių septynkovės varžybas A.Skujytės startai vienu metu nuteikė net optimistiškiau negu prieš aštuonerius metus Atėnuose. Lietuvė laimėjo šuolio į aukštį bei rutulio stūmimo varžybas ir tapo bendrosios įskaitos lydere. Po šešių rungtių A.Skujytė buvo antra, tačiau koją pakijo 800 m bėgimas. Paskutinėje rungtyje jai neužteko jėgų ir Lietuvos lengvaatletė nukrito į penktą vietą.

Vėliau paaiškėjo, kad ši vieta nebuvo galutinė. 2012-ųjų pabaigoje Pasaulio antidopingo agentūra (WADA) pranešė apie ketvirtą vietą užėmusią ukrainietei Liudmylai Josypenko mestus įtarius. Po kelių mėnesių Tarptautinė lengvosios atletikos federacija diskvalifikavo ukrainietę, ir Londono žaidynių galutinėje lentelėje A.Skujytė pakilo į ketvirtą vietą. Tai nebuvo pabaiga, nes tuo metu atvertė kitą dopingo bylą, į kurią įsivėlė iš Londono bronzos medalį parsivežusi rusė Tatjana Černova. Šios bylos nagrinėjimas užtruko daug ilgiau ir tik 2016-ųjų lapkritį IAAF paskelbė, kad panaikino visus 2011–2013 m. T.Černovos pasiektus rezultatus.

Bylos baigtis reišė, kad Londono žaidynių septynkovės varžybų galutinėje lentelėje A.Skujytė pakilo į trečią vietą ir turi gauti bronzos medalį. Bet apdovanojimo teko palaukti dar ilgiau, ir tik 2018-ųjų pabaigoje septynkovininkė atgavo tai, kas jai priklausė.

Lietuvių olimpinė statistika

Per 1992 m. Barcelonos žaidynes Lietuvos olimpinėje delegacijoje buvo aštuoni lengvaatlečiai. Per visas kitas XX amžiaus pabaigoje ir XXI amžiaus pirmaisiais dešimtmečiais vykusias olimpines žaidynes Lietuvos lengvaatlečių būrys buvo gausesnis.

Daugiausiai olimpinų kelialapių mūsų šalies lengvaatlečiai iškovojo prieš 2012 m. Londono žaidynes. Olimpinuose Londono lengvosios atletikos bėgimo bei ėjimo takuose ir sektoriuose varžėsi net 20 lietuvių.

Šiame amžiuje mažiausiai Lietuvos lengvaatlečių varžėsi Tokijuje. Dėl COVID-19 sukeltos pandemijos nukeltose žaidynėse 2021 m. vasarą jėgas išbandė 11 lengvaatlečių.

Per visą 1992–2021 m. laikotarpį olimpinę dvasią patyrė 71 Lietuvos lengvaatletis.

Atkūrus nepriklausomybę lietuviai iškovojo šešis olimpinis medalius: tris aukso, vieną sidabro ir du bronzos.

V.Alekna yra vienintelis Lietuvos lengvaatletis, dalyvavęs penkeriose olimpinėse žaidynėse. Nepriklausomybės laikotarpiu į ketverias olimpines žaidynes keliavo A.Skujytė bei ėjikai Sonata Milušauskaitė, Kristina Saltanovič ir Marius Žiūkas. Ketveriose žaidynėse taip pat dalyvavo sovietmečio pabaigoje olimpinę karjerą pradėjęs V.Kidykas.

Dvejos žaidynės be medalių

Daug sportininkų į olimpines žaidynes keliauja žinodami, kad dėl aukščiausių vietų nekovo, ir sprendžia kuklesnes asmenines uždutis. Jiems didelis įvykis vien atsidurti viename sektoriuje arba gretimame takelyje su ryškiausiomis pasaulio lengvosios atletikos žvaigždėmis.

Vieną įsimintiniausių Lietuvos lengvaatlečių pasirodymų olimpinėse žaidynėse surengė sprinterė Lina Grinčikaitė. Ji per Pekino ir Londono žaidynes dukart pateko į daugiausiai dėmesio sulaukiančių 100 m bėgimo varžybų pusfinalį, 2012 m. Londone pasiekė iki šiol nepagerintą Lietuvos rekordą (11,19 sek.) ir išbandė jėgas su amerikietėmis Torri Edwards, Muna Lee, Lauryn Williams, Tianna Madison, jamaikietėmis Shelly Ann Fraser, Veronica Campbell, bahamiete Chandra Sturup, Blessing Okagbare iš Nigerijos, bulgare Iveta Lalova.

Nepriklausomybės laikotarpiu per olimpines šuolio į aukštį varžybas į finalus pateko Lietuvos rekordą pasiekusi Nelė Žilinskienė (penkta vieta 1996 m.) ir Airinė Palšytė (vienuolikta vieta 2012 m. ir trylikta vieta 2016 m.), disko metimo finale varžėsi V.Kidykas (aštunta vieta 1996 m.), Zinaida Sendriūtė (aštunta vieta 2012 m. ir dešimta vieta 2016 m.) ir Andrius Gudžius (dvylikta vieta 2016 m. ir šešta vieta 2021 m.), ieties metimo finale – Liveta Jasiūnaitė (septinta vieta 2021 m.).

Deja, per dvejas pastarąsias olimpines žaidynes – 2016 m. Rio de Žaneiro ir 2021 m. Tokijo – Lietuvos lengvaatlečiai medalių neiškovojo. Tačiau 2024 m. vasarą į Paryžių šalies lengvosios atletikos rinktinė kelias nusiteikusi daug ryžtingiau, o sirgalių žvilgsniai pirmiausia kryps į pavasarį disko metimo pasaulio rekordą pagerinusį Mykolą Alekną.

LIETUVOS ŠUOLININKAI OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

Metai	Sportininkas	Rungtis	Atranka		Finalas	
			Rez.	Vt.	Rez.	Vt.
1928	Adolfas Akelaitis	Aukštis	1,60	33	–	–
1964	Antanas Vaupšas	Tolis	7,43	14	–	–
1972	Kęstutis Šapka	Aukštis	2,15	3	2,15	12
1996	Audrius Raizgys	Trišuolis	16,38	23	–	–
2000	Tomas Bardauskas	Tolis	7,70	27	–	–
2012	Raivydas Stanys	Aukštis	2,16	27	–	–
2012	Povilas Mykolaitis	Tolis	7,61	26	–	–
2021	Adrijus Glebauskas	Aukštis	2,17	26	–	–

LIETUVOS ŠUOLININKĖS OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

Metai	Sportininkė	Rungtis	Atranka		Finalas	
			Rez.	Vt.	Rez.	Vt.
1992	Nelė Žilinskienė	Aukštis	1,90	20	–	–
1992	Nijolė Medvedeva	Tolis	DK	DK	DK	DK
1996	Nelė Žilinskienė	Aukštis	1,93	1	1,96	5
2000	Nelė Žilinskienė	Aukštis	1,89	21	–	–
2008	Karina Vnukova	Aukštis	1,85	23	–	–
2012	Airinė Palšytė	Aukštis	1,93	10	1,89	11
2016	Airinė Palšytė	Aukštis	1,94	11	1,88	13
2021	Airinė Palšytė	Aukštis	1,86	27	–	–
2021	Diana Zagainova	Trišuolis	13,10	28	–	–

LIETUVOS BĖGIKAI OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

Metai	Sportininkas	Rungtis	1 ratas		Finalas	
			Rez.	Vt.	Rez.	Vt.
1928	Haris Šveminas	100 m	NŽ	(5)	–	–
1928	Haris Šveminas	300 m	NŽ	(3)	–	–
1928	Julius Petraitis	5000 m	NŽ	(10)	–	–
1956	Jonas Pipynė	1500 m	3:50,0	(9)	–	–
1964	Kęstutis Orentas	5000 m	13:54,0	(5)	–	–
1964	Adolfas Aleksejūnas	3000 m/kl.	8:31,8	(1)	8:39,0	7
1972	Romualdas Bitė	3000 m/kl.	8:30,2	(2)	8:34,6	7
1980	Remigijus Valiulis*	4x400 m	3:01,80	(1)	3:01,08	Auksas
1980	Aleksandras Antipovas	10000 m	NF	–	–	–

NS – nstartavo.
 NF – nefinišavo.
 NŽ – rezultatas nežinomas. DK – diskvalifikuotas.
 Skliaustuose – bėgime užimta vieta (kai nebuvo skirstomos galutinės vietos pagal visų bėgimų rezultatus).

Metai	Sportininkas	Rungtis	1 ratas		Ketvirtfinalis		Pusfinalis		Finalas	
			Rez.	Vt.	Rez.	Vt.	Rez.	Vt.	Rez.	Vt.
2000	Jonas Motiejūnas	400 m	NF	–	–	–	–	–	–	–
2004	Mindaugas Norbutas	800 m	1:47,38	40	x	x	–	–	–	–
2008	Vitalijus Kozlovas	800 m	1:48,96	48	x	x	–	–	–	–
2012	Rytis Sakalauskas	100 m	x	x	10,29	31	–	–	–	–
2021	Gediminas Truskauskas	200 m	21,02	39	x	x	–	–	–	–

LIETUVOS BĖGIKĖS OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

Metai	Sportininkė	Rungtis	1 ratas		Pusfinalis		Finalas	
			Rez.	Vt.	Rez.	Vt.	Rez.	Vt.
1928	Paulina Radziulytė	100 m	NS	–	x	x	–	–
1928	Paulina Radziulytė	800 m	NŽ	(9)	x	x	–	–
1972	Nijolė Sabaitė	800 m	2:01,50	(1)	2:00,90	(1)	1:58,65	Sidabras
1988	Laimutė Baikauskaitė	1500 m	4:05,74	(2)	x	x	4:00,24	Sidabras
1988	Dalia Matusėvičienė	800 m	2:02,57	(4)	2:00,15	11	–	–

Metai	Sportininkė	Rungtis	1 ratas		Ketvirtfinalis		Pusfinalis		Finalas	
			Rez.	Vt.	Rez.	Vt.	Rez.	Vt.	Rez.	Vt.
2000	Agnė Visockaitė	100 m	11,87	55	–	–	–	–	–	–
2000	Žana Minina	400 m	52,38	(3)	52,53	25	–	–	–	–
2000	Irina Krakoviak	1500 m	4:10,21	23	x	x	4:14,57	22	–	–
2000	Inga Juodeškienė	5000 m	15:46,37	29	–	–	–	–	–	–
2004	Agnė Eggerth	100 m	11,44	32	–	–	–	–	–	–
2008	Lina Grinčikaitė	100 m	11,43	21	11,33	15	11,50	14	–	–
2008	Eglė Balčiūnaitė	800 m	2:00,15	9	x	x	2:02,59	22	–	–
2008	Rasa Troup	3000 m/kl.	9:30,21	18	x	x	x	x	–	–
2012	Lina Grinčikaitė	100 m	–	–	11,19	19	11,30	16	–	–
2012	Sonata Tamošaitytė	100 m/kl.	13,59	32	x	x	–	–	–	–
2012	Eglė Staišiūnaitė	400 m/kl.	57,79	33	x	x	–	–	–	–
2016	Eglė Balčiūnaitė	800 m	2:02,98	47	x	x	–	–	–	–
2021	Agnė Šerkšnienė	400 m	52,78	33	x	x	–	–	–	–

LIETUVOS METIKAI OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

Metai	Sportininkas	Rungtis	Atranka		Finalas	
			Rez.	Vt.	Rez.	Vt.
1928	Viktoras Ražaitis	letis	51,16	26	–	–
1964	Adolfas Varanauskas	Rutulys	17,86	10	18,41	8
1972	Rimantas Plungė	Rutulys	19,18	13	19,30	14
1988	Romas Ubartas	Diskas	65,58	2	67,48	Sidabras
1988	Vaclovas Kidykas	Diskas	60,88	13	–	–
1992	Romas Ubartas	Diskas	66,08	1	65,12	Auksas
1992	Vaclovas Kidykas	Diskas	59,96	15	–	–
1992	Benjaminas Viluckis	Kūjis	70,54	20	–	–
1996	Virgilijus Alekna	Diskas	64,50	2	65,30	5
1996	Vaclovas Kidykas	Diskas	62,74	7	62,78	8
1996	Saulius Kleiza	Rutulys	18,21	30	–	–
2000	Virgilijus Alekna	Diskas	67,10	3	69,30	Auksas
2000	Romas Ubartas	Diskas	60,50	27	–	–
2000	Vaclovas Kidykas	Diskas	58,96	30	–	–
2000	Arūnas Jurkšas	letis	73,05	29	–	–
2000	Saulius Kleiza	Rutulys	18,59	28	–	–
2004	Virgilijus Alekna	Diskas	69,89	1	69,49	Auksas
2008	Virgilijus Alekna	Diskas	65,84	2	67,79	Bronza
2012	Virgilijus Alekna	Diskas	63,88	10	67,38	4
2016	Andrius Gudžius	Diskas	65,18	4	60,66	12
2021	Andrius Gudžius	Diskas	65,94	2	64,11	6
2021	Edis Matusevičius	letis	81,24	14	–	–

LIETUVOS METIKĖS OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

Metai	Sportininkė	Rungtis	Atranka		Finalas	
			Rez.	Vt.	Rez.	Vt.
1960	Birutė Kalėdienė	letis	48,59	10	53,45	Bronza
1964	Birutė Kalėdienė	letis	50,84	8	56,31	4
1980	Galina Murašova	Diskas	60,32	7	63,84	7
1980	Jadvyga Putinienė	letis	62,96	6	59,94	11
1988	Galina Murašova	Diskas	62,54	12	NF	12
1992	Teresė Nekrošaitė	letis	58,28	18	–	–
1996	Rita Ramanauskaitė	letis	56,94	22	–	–
2000	Renata Gustaitytė	Diskas	53,64	30	–	–
2000	Rita Ramanauskaitė	letis	59,21	13	–	–
2004	Rita Ramanauskaitė	letis	55,17	31	–	–
2008	Zinaida Sendriūtė	Diskas	54,81	33	–	–
2008	Inga Stasiulionytė	letis	55,66	32	–	–
2012	Zinaida Sendriūtė	Diskas	62,79	10	61,68	8
2012	Indrė Jakubaitytė	letis	59,05	18	–	–
2016	Zinaida Sendriūtė	Diskas	60,79	11	61,89	10
2021	Liveta Jasiūnaitė	letis	61,96	8	60,06	7

LIETUVOS ĖJIKAI OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

Metai	Sportininkas (-ė)	Rungtis	Rez.	Vt.
1956	Antanas Mikėnas	20 km	1:32:03,0	Sidabras
1992	Viktoras Meškauskas	20 km	1:33:24	26
1996	Sonata Milušauskaitė	10 km	48:05	37
1996	Valdas Kazlauskas	20 km	1:28:33	44
1996	Daugvinas Zujus	50 km	4:23:35	35
2000	Kristina Saltanovič	20 km	1:34:24	16
2000	Sonata Milušauskaitė	20 km	1:37:14	31
2000	Daugvinas Zujus	50 km	4:06:04	30
2004	Kristina Saltanovič	20 km	1:32:22	19
2004	Sonata Milušauskaitė	20 km	1:33:36	23
2004	Gintaras Andriūškevičius	20 km	1:27:56	28
2004	Daugvinas Zujus	50 km	4:09:41	30
2008	Sonata Milušauskaitė	20 km	1:30:26	16
2008	Kristina Saltanovič	20 km	1:31:03	19
2008	Marius Žiūkas	20 km	1:25:36	35
2008	Tadas Šuškevičius	50 km	4:02:45	32
2008	Donatas Škarnulis	50 km	NF	–
2008	Darius Škarnulis	50 km	DK	–
2012	Kristina Saltanovič	20 km	1:31:04	21
2012	Brigita Virbalytė	20 km	1:31:58	26
2012	Neringa Aidietytė	20 km	1:34:01	39
2012	Marius Žiūkas	20 km	1:24:45	40
2012	Tadas Šuškevičius	50 km	4:08:16	46
2016	Brigita Virbalytė	20 km	1:35:11	29
2016	Živilė Vaiciukevičiūtė	20 km	1:41:28	56
2016	Neringa Aidietytė	20 km	NF	–
2016	Marius Žiūkas	20 km	1:22:27	26
2016	Marius Šavelskis	20 km	1:29:26	59
2016	Tadas Šuškevičius	50 km	4:04:10	33
2016	Arturas Mastianica	50 km	NF	–
2021	Brigita Virbalytė	20 km	1:35:56	26
2021	Marius Žiūkas	20 km	1:27:35	33
2021	Arturas Mastianica	50 km	4:06:43	31

LIETUVOS DAUGIAKOVININKAI OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

Metai	Sportininkas	Rungtis	Rez.	Vt.
1988	Remigija Nazarovienė	Septynkovė	6456	5
1992	Remigija Nazarovienė	Septynkovė	6142	14
1996	Remigija Nazarovienė	Septynkovė	6254	10
2000	Austra Skujytė	Septynkovė	6034	12
2004	Austra Skujytė	Septynkovė	6435	Sidabras
2008	Austra Skujytė	Septynkovė	NF	–
2008	Viktorija Žemaitytė	Septynkovė	NF	–
2012	Austra Skujytė	Septynkovė	6599	Bronza
2012	Darius Draudvila	Dešimtkovė	7557	25

LIETUVOS LENGVAATLEČIAI OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

Metai	Sportininkų (vyrų + moterų)	Lietuvių medaliai
1928	5 (4+1)	–
1956	2 (2+0)	Sidabras – A.Mikėnas (20 km ėjimas)
1960	1 (0+1)	Bronza – B.Kalėdienė (ietis)
1964	5 (4+1)	–
1968	–	–
1972	5 (4+1)	Sidabras – N.Sabaitė (800 m)
1976	–	–
1980	4 (2+2)	Auksas – R.Valiulis (4x400 m)
1984	–	–
1988	6 (2+4)	Sidabras – R.Ubartas (diskas) Sidabras – L.Baikauskaitė (1500 m)
1992	8 (4+4)	Auksas – R.Ubartas (diskas)
1996	14 (9+5)	–
2000	18 (8+10)	Auksas – V.Alekna (diskas)
2004	12 (5+7)	Auksas – V.Alekna (diskas)
2008	18 (6+12)	Bronza – V.Alekna (diskas)
2012	20 (7+13)	Bronza – A.Skujytė (septynkovė)
2016	16 (7+9)	–
2021	11 (6+5)	–

LIETUVOS MARATONO BĖGIKAI OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

Metai	Sportininkas (-ė)	Rez.	Vt.
1972	Anatolijus Baranovas	2:20:10	15
1996	Stefanija Statkuvienė	2:39:58	40
1996	Pavelas Fedorenka	2:25:41	70
1996	Česlovas Kundrotas	NF	–
1996	Dainius Virbickas	NF	–
2004	Živilė Balčiūnaitė	2:35:01	14
2004	Inga Juodeškienė	3:09:18	63
2004	Mindaugas Pukštas	2:33:02	74
2008	Živilė Balčiūnaitė	2:29:33	12
2008	Rasa Drazdauskaitė	2:35:09	37
2012	Rasa Drazdauskaitė	2:29:29	27
2012	Diana Lobačevskė	2:29:32	28
2012	Remalda Kergytė	2:39:01	75
2016	Diana Lobačevskė	2:30:48	17
2016	Rasa Drazdauskaitė	2:35:50	37
2016	Vaida Žūsinaitė	2:35:53	38
2016	Remigijus Kančys	2:21:10	75
2016	Valdas Dopolskas	2:28:21	111

APDOVANOTI SPORTUI IR OLIMPIZMUI NUSIPELNĘ JUBILIATAI

Balandžio 25 d. LTOK pagerbti ir apdovanoti jubilieus minintys sportui ir olimpizmui nusipelnę žmonės. Apdovanojimus jubiliantams įteikė olimpinė čempionė, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

LTOK pirmojo laipsnio ženklu „Už nuopelnus“ apdovanotas buvęs dviratininkas, dviračių sporto treneris, mažųjų dviračių kroso (BMX) pradininkas Lietuvoje Albertas Rimša (80 metų).

LTOK antrojo laipsnio ženklu „Už nuopelnus“ įteiktas 1988 m. LTOK atkūrimo darbo grupės nariui, lengvaatlečiui ir nacionalinės kategorijos teisėjui Jonui Mackevičiui (85), plaukikui, vandensvydininkui, nusipelnusiam plaukimo treneriui Ramojui Anicetui Kalyčiui (80), išugdžiusiam ne vieną olimpietį, LTOK atkūrimo darbo grupės nariui, imtynių sporto puoselėtojai, olimpinė žaidynių fotografui Valdui Malinauskui (60).

Olimpine žvaigžde pagerbtas Benjaminas Zelkevičius (80) – nusipelnęs Lietuvos futbolininkas ir treneris, sporto organizatorius.

LTOK medalis „Už nuopelnus olimpizmui“ įteiktas Lietuvos sporto muziejaus direktorei Ilonai Petrokienei (60).

Iš kairės: R.A.Kalytis, V.Malinauskas, I.Petrokienė, A.Rimša, D.Gudžinevičiūtė, J.Mackevičius, B.Zelkevičius

POSĖDYJE – APIE RENGINIUS IR SVARBIAS INICIATYVAS

Balandžio 25 d. Vilniuje surengtas LTOK vykdomojo komiteto posėdis. Jo metu Vykdomojo komiteto nariams pristatytos olimpiniam šimtmečiui skirtos veiklos, artėjantys renginiai ir sportui svarbios iniciatyvos.

LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė pristatė Lietuvos nevyriausybinę sporto organizacijų iniciatyvą ir skatinimą sukurti nacionalinę sporto strategiją, kuri įtvirtintų aiškius, valstybės numatytus prioritetus, tikslus bei priemones jiems pasiekti.

Dvylika nevyriausybinę sporto organizacijų inicijavo susitarimą, kurį kviečia palaikyti ir pasirašyti Lietuvos politines partijas.

Ji taip pat papasakojo apie Estijoje sukurtos sporto finansavimo sistemos pavyzdį. „Taline dalyvavome Baltijos šalių nacionalinių olimpinė komitetų vadovų susitikime. Buvo labai įdomu išgirsti, kaip Estijoje veikia aukšto meistriškumo sporto sistema ir finansavimas. Estai stipriai juda į priekį, tikrai turime ko iš jų pasimokyti“, – pasakojo D.Gudžinevičiūtė.

LTOK užsienio ryšių direktorė Vaida Mačianskienė pristatė Tarptautinio olimpinio komiteto Olimpinio solidarumo lėšomis finansuojamą strateginio dokumento „LTOK darbotvarkė“ kūrimą: „Per pastaruosius kelerius metus sportas patyrė stiprių pokyčių. LTOK, kaip organizacija, taip pat keitėsi, todėl mums svarbu išsiginčinti prioritetus, koku keliu norime eiti, kokius tikslus išsikelsime. Žinoma, šią strategiją kuriame remdamiesi TOK strateginiu dokumentu „Darbotvarkė 2020+5“. Taip pat norisi pasidžiaugti, kad po šių strateginių susitikimų tapome dar stipresne komanda.“

Lietuvos olimpinio fondo direktorė Lina Minderienė pristatė artėjantioms Paryžiaus olimpinėms žaidynėms ir Lietuvos olimpiniam šimtmečiui skirtas veiklas – olimpiniam judėjimo 100-mečio ėjimo iššūkį ir olimpinis vartus Vilniaus oro uoste.

LTOK taip pat pristatė olimpiečius vienijančios „LTeam“ komandos reklamą kampaniją „Vienybė – didžiausias olimpinis laimėjimas“. Šia kampanija siekiama padėti Lietuvos olimpiečiams ir pakviesti sirgalius vieningai palaikyti mūsų sportininkus Paryžiaus olimpinėse žaidynėse.

Kartu su Šiaulių miesto savivaldybe intensyviai ruošiamasi birželio 8-ąją vyksiančiai Olimpinės dienos šventei. Po aštuonerių metų pertraukos renginys grįžta į Šiaulius ir pakvies miestiečius bei svečius išbandyti per šimtą nemokamų sporto bei pramoginių veiklų, pabendrauti su geriausiais Lietuvos sportininkais, laimėti dovanų bei pasidžiaugti žinomo atlikėjo koncertu.

„Kadangi pirmieji Lietuvos olimpiečiai buvo šiauliečiai Isakas Anolikas ir Juozas Vilpišauskas, šventės dalyviams pakviesime į dviračių žygį. Dar viena naujovė – Baltijos šalių ugniausių sporto čempionatas“, – pasakojo L.Minderienė.

LTOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja Agnė Vanagienė papasakojo apie šiemet jau įvykusius kasmetinius sporto administravimo kursus vadybininkams ir treneriams. Ji taip pat pristatė kovą Briuselyje vykusią konferenciją, skirtą lyčių lygybei ir saugios aplinkos sportininkams kūrimui. A.Vanagienė – vienintelė mūsų šalyje sertifikuota saugios aplinkos sportininkams pareigūnė.

LTOK kartu su 20 kitų Europos nacionalinių olimpinė komitetų dalyvaus Europos Komisijos ir TOK finansuojamame projekte „Saugus uostas“, kurio tikslas – sukurti saugios aplinkos sportininkams reglamentą.

Baigėsi penkių Europos nacionalinių olimpinė komitetų vykdytas tarptautinis dvigubos sportininkų karjeros projektas. Vilniuje vyksiančiame paskutiniajame partnerių susitikime pristatytas šios iniciatyvos rezultatas – nemokamų mokymų platforma.

LTOK jau netrukus jaunus sportininkus pakvies į unikalius mokymus, padėsiančius ne tik geriau pažinti save, bet ir rasti antrosios karjeros kryptį. Šiuos mokymus ves V.Mačianskienė – vienintelė lietuvė, įgijusi TOK sertifikata, leidžiantį jai konsultuoti sportininkus karjeros klausimais. Mokymų planas sudarytas TOK „Athlete365“ programos pagrindu.

LTOK užsienio ryšių direktorė baigė iš trijų etapų sudarytus TOK mokymus, kurie prasidėjo dar 2018-aisiais. Kovo mėnesį Lozanoje (Šveicarija) ji kartu su 33 programos dalyviais iš viso pasaulio dar giliau pažvelgė į mokymų temas bei išlaikė egzaminus sertifikatu gauti.

TAPO AMBASADORE

Liepos 14–27 d. Lietuvoje vyksiančio Europos merginų iki 19 m. futbolo čempionato ambasadore tapo Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

„Mūsų Lietuvos rinktinė turės ypatingą progą varžytis savų sirgalių akivaizdoje. Tikiu, kad namų sienos įkvėps mūsų futbolininkes. Sutikau tapti šio čempionato ambasadore, nes itin svarbu palaikyti jaunosios kartos futbolininkes, tai yra ne tik mūsų dabartis, bet ir ateitis. Čempionatas vyks prieš pat svarbiausią metų sporto įvykį – Paryžiaus olimpinės žaidynes, kai visų širdys plaks vienu ritmu palaikant mūsų olimpiečius. Tad šis Lietuvoje vyksiantis Europos merginų futbolo čempionatas – puiki proga parodyti mūsų, lietuvių, vienybę, kai atėję į stadionus visa širdimi galime sirgti už mūsų žaidėjas“, – sakė LTOK prezidentė.

Po burtų traukimo ceremonijos paaiškėjo, kad Lietuvos ekipa A grupėje varžysis su pajėgiais ir giliomis futbolo tradicijas turinčiomis Serbijos, Prancūzijos ir Anglijos komandomis. Tuo tarpu į B grupę pateko Nyderlandų, Airijos, Ispanijos ir Vokietijos rinktinės.

Sidnėjaus olimpinį žaidynių čempionė D.Gudžinevičiūtė, tapdama šio čempionato ambasadore, siekia paskatinti plačiąją visuomenę domėtis moterų sportu, o lyčių lygybė yra viena svarbiausių olimpinio judėjimo vertybių.

„Reikia pripažinti, kad sporto karaliaus futbolo epicentre nuolat sukasi vyrai, turintys milžiniškus kontraktus, žinomumą, o moterys, ypač merginos, gali likti užribyje. Galbūt Lietuvos rinktinės žaidėjoms ši neįkainojama patirtis kovojant su pajėgiausiomis Europos komandomis paklos pamatą ir paskatins tęsti karjerą suaugusiųjų sporte. Varžymasis didžiuosiuose tarptautiniuose turnyruose – gera proga būti pastebėtomis tų klubų, kurie medžioja futbolo talentus. Džiaugiamės Lietuvos futbolo federacijos pastangomis atsivežti tokio lygio renginį į Lietuvą“, – sakė LTOK prezidentė D.Gudžinevičiūtė, tapusi ir Europos merginų čempionato pristatymo klipo veidu.

„Malonu, kad Lietuvos sporto bendruomenė, sporto politiką formuojančios organizacijos pasitiki Futbolo federacija, vis dažniau lankosi mūsų renginiuose, vyksta produktyvus bendravimas tarp organizacijų, atstovavimas ir bendrų interesų paieška. Pats asmeniškai kreipiausi į Dainą Gudžinevičiūtę, klausiau, ar sutiktų tapti renginio ambasadore, ji mielai sutiko, tad nuoširdžiai jai dėkojame. Naujoji renginio ambasadorė lankysis rungtynėse, prisidės prie komunikacijos, todėl tai laikome labai dideliu čempionato organizaciniu laimėjimu“, – sakė Lietuvos futbolo federacijos prezidentas Edgaras Stankevičius.

SUGRĮŽTA OLIMPINIS PIKNIKAS

Jau trečius metus iš eilės Vilniuje, LR prezidentūros kiemelyje, šimtai vaikų susiburs į olimpinį pikniką, kuriame aktyviai leisdami laiką pasitiks vasarą. Visai neseniai pirmoji šalies ponija Diana Nausėdienė traukė burtus, kurios ikimokyklinio ugdymo įstaigos, Lietuvos mažųjų žaidynių (LTMŽ) narės, šiemet bus kviečiamos į jau tradicija tapančią sporto šventę.

LTMŽ šiemet vyksta jau dešimtąjį sezoną, todėl žaidynių organizatoriai LTOK, Respublikinė ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacija (RIUKKPA) bei projekto globėja pirmoji šalies ponija D.Nausėdienė burtais išrinko dešimt ikimokyklinio ugdymo įstaigų, kurios kviečiamos į olimpinį pikniką, vyksiantį gegužės 31 d. LR prezidentūros kieme.

„Noriu jus pasveikinti su dešimtuoju sezonu, palinkėti jums toliau išlikti sportiškiems ir aktyviems darželiuose bei namuose. Burtais išrinkome dešimt ikimokyklinių įstaigų, kurias pakviesime gegužės 31 dieną atvykti į Prezidentūros kiemelį, jame kartu su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu surengsime smagų olimpinį pikniką“, – vaizdo įrašė kviečia D.Nausėdienė.

Kvietimus į olimpinį pikniką gavo Vilniaus lopšelis-darželis „Pipiras“, Skuodo vaikų lopšelis-darželis, Trakų r. Aukštadvario mokykla-darželis „Gandriukas“, Vilniaus lopšelis-darželis „Pušynėlis“, Kauno lopšelis-darželis „Ežiukas“, Anykščių vaikų darželis-lopšelis „Spindulėlis“, Vilniaus lopšelis-darželis „Pelėda“, Kauno r. mokykla-darželis „Gilė“, Mastaičių mokykla-daugiafunkcis centras, Vilniaus lopšelis-darželis „Žibutė“.

„Sveikinu visus nugalėtojus ir nekantrauju pasitikti vasarą sportuodama kartu su jumis Prezidentūroje!“ – sako pirmoji šalies ponija.

LTMŽ dalyviai į Prezidentūros kiemelį patirti judėjimo džiaugsmą šiemet susirinks jau trečią kartą – tai tampa tradicija vasarą pasi-

tikti linksmi ir aktyviai.

„Branginame pirmosios ponios D.Nausėdienės iniciatyvą ir palikimą kartu kurti šią gražią tradiciją – į judraus laisvalaikio šventę pakviesti pačius mažiausius. Tikime, kad judėjimo džiaugsmą pajusti verta nuo pat vaikystės, ne tik siekiant atrasti sporto šaką, kuri gali tapti profesionaliu keliu, bet ir įsąmoninti, kad fizinis aktyvumas teikia įvairiapusę naudą, – sakė LTOK prezidentė D.Gudžinevičiūtė. – Visos Lietuvos olimpinio judėjimo bendruomenės vardu dėkoju ikimokyklinio ugdymo mokytojams, kuriems jau dešimt LTMŽ sezonų netrūksta energijos ir motyvacijos vesti savo auklėtinius teisingu keliu.“

Po aktyvių pramogų olimpiniam piknike visiems dalyviams įteikiami atminimo medaliai, o vėliau kviečiama įsitaisyti pievoje, pasivaikinti sveikais užkandžiais ir pabendrauti su šventės svečiais, tarp kurių esama ir Lietuvos olimpiečių.

Olimpinis piknikas – D.Nausėdienės iniciatyva

L TOK – GARBINGI SVEČIAI

Balandžio 11 d. L TOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė ir generalinis sekretorius Valentinas Paketūras Vilniuje susitiko su Sakartvelo nacionalinio olimpinio komiteto generaliniu sekretoriumi Emzaru Zenaišviliu.

„Džiaugiamės jau daug metų besitęsiančia draugyste su Sakartvelo nacionaliniu olimpinio komitetu. Susitikime kalbėjome apie abiejų šalių sporto sistemos specifiką, aptarėme situaciją tarptautinėje sporto arenoje“, – sakė L TOK vadovė. Svečiui ji įteikė Olimpines žvaigždės apdovanojimą už nuopelnus olimpizmui.

Balandžio 30 d. D. Gudžinevičiūtė ir V. Paketūras L TOK būstinėje susitiko su Tarptautinės ledo ritulio federacijos (IIHF) tarybos nariu Viesturu Koziolu. Svečias iš Latvijos – kartu ir Vilniuje vykusio pasaulio

ledo ritulio čempionato I diviziono B grupės turnyro vadovas, tad susitikimo metu buvo aptartos sporto aktualijos bei ledo ritulio situacija šalyje. Susitikime dalyvavo ir asociacijos „Hockey Lietuva“ generalinis sekretorius Vaidas Budrauskas.

Iš kairės: V. Budrauskas, D. Gudžinevičiūtė, V. Koziolas, V. Paketūras

Iš kairės: V. Paketūras, E. Zenaišvilis, D. Gudžinevičiūtė

LIETUVOS OLIMPINĖS AKADEMIJOS KONFERENCIJA KLAIPĖDOJE

Lietuvos olimpinė akademija (LOA) kartu su L TOK, Klaipėdos universitetu bei Klaipėdos miesto savivaldybe sukviėtė sporto bendruomenę į mokslinę praktinę konferenciją „100 metų Lietuvos olimpiniam sąjūdžiui“. Konferencijoje dalyvavo 190 asmenų – susirinko olimpiečiai, pedagogai, studentai, mokiniai bei kiti svečiai.

Konferencijos dalyvius pasveikino L TOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, Klaipėdos miesto meras Arvydas Vaitkus, Klaipėdos universiteto prorektorė doc. dr. Aida Norvilienė, Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos patarėjas sporto politikos klausimais Justinas Kinderis bei 2016 m. paralimpinių žaidynių čempionas iš Ukrainos, plaukikas Bohdanas Hrynenka.

Konferencijoje dalyvavusiems olimpiečiams ir paralimpiečiams Linai Kačiušytei, J. Kinderiui, Jadvygai Putinienei, Zigmantui Gudauskui, Jonui Romanovui, Aldonai Grigaliūnienei, Ramunei Adomaitienei ir Mindaugui Bružui buvo įteiktos Lietuvos olimpinės akademijos bei Klaipėdos miesto savivaldybės padėkos, o Klaipėdos miesto merui A. Vaitkui, Klaipėdos universiteto prorektoriui doc. dr. A. Norvilieniui ir konferencijos pranešėjams – Lietuvos olimpinio judėjimo 100-mečio atminimo medaliai.

Konferencijoje skaityti pranešimai, diskutuota apie mūsų šalies olimpinį paveldą – tai, kas mūsų tautą padarė didžią ir pasaulinėje arenoje žinomą.

Pranešimus skaitė doc. dr. Daiva Majauskienė (Vilniaus universitetas, Vytauto Didžiojo universitetas) – „Olimpinio judėjimo ištakos Lietuvoje“, Renatas Mizeras (Lietuvos nacionalinė biblioteka) – „Ar ilgai laukėme pirmųjų olimpinų medalių?“, Alvydas Žukaus-

kas (Lietuvos sporto muziejus) – „Pirmieji olimpiniai žingsniai“, prof. habil. dr. Albertas Skurvydas (Vilniaus universitetas, Vytauto Didžiojo universitetas) – „Pasaulio sporto mokslo -10“.

Diskusijoje dalyvavo olimpiečiai L. Kačiušytė, Z. Gudauskas ir J. Romanovas. Konferencijos dalyviai išgirdo įdomių faktų apie olimpiečių treniruočių procesą, apie tai, kas juos paskatino pasirinkti sportininko kelią ir kas motyvavo siekti aukščiausių sportinių rezultatų.

Konferencijoje dalyvavo daug jaunųjų sportininkų. Jų energija ir idėjos yra gyvybiškai svarbios mūsų šalies sporto ateičiai. Lietuvos olimpinės akademijos prezidentė prof. dr. Asta Šarkauskienė palinkėjo jiems atrasti naują įkvėpimo šaltinį, noro siekti aukštumų ir kurti rytdienos olimpinį paveldą.

Iš kairės: A. Vilkas, A. Šarkauskienė, A. Vaitkus

ANOC NERIMĄ KELIA LENGVAATLEČIŲ SPRENDIMAS

Graikijos sostinėje Atėnuose vyko Pasaulinės nacionalinių olimpinių komitetų asociacijos (ANOC) Vykdomosios tarybos posėdis, kuriame dalyvavo ir LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

ANOC vykdomoji taryba išreiškė susirūpinimą dėl Tarptautinės lengvosios atletikos federacijos sprendimo įsteigti pinigines premijas visiems lengvaatlečiams, iškovosiantiems aukso medalius 2024 m. Paryžiaus ir 2028 m. Los Andželo vasaros olimpinėse žaidynėse.

Pareiškime akcentuojama olimpinių vertybių išsaugojimo svarba, pabrėžiamas palaikymas kiek anksčiau analogišką poziciją išsakyusiai Tarptautinių vasaros sporto šakų federacijų asociacijai.

„ANOC vykdomoji taryba palaiko sportininkus ir faktą, kad jie turi sulaukti atitinkamo pripažinimo už savo pasirodymą. Vis dėlto sutinkame, kad Tarptautinės lengvosios atletikos federacijos priimtas sprendimas skirti piniginius prizus už aukščiausius olimpinis laimėjimus gali prasilenkti su olimpiniu solidarumo principais, kurie yra olimpinio judėjimo pagrindas. ANOC pripažįsta ir vertina, kad Tarptautinis olimpinis komitetas daugiau nei 90 proc. savo pajamų perskirsto olimpiniam judėjimui, nacionaliniams olimpiniams komitetams, tarptautinėms federacijoms. Tai padeda sumažinti atotrūkį tarp turtingesnių ir mažiau ekonomiškai pažengusių šalių bei palengvina finansinę naštą ruošiantis olimpinėms žaidynėms. Vis dėlto olimpinių žaidynių negalima lyginti su jokia kitu renginiu, o unikalios olimpinės vertybės, kurias įkūnija visų tautų sportininkai, turi būti saugojamos ir puoselėjamos“, – rašoma ANOC vykdomosios tarybos pareiškimе.

Pranešime taip pat pabrėžiama, kad sprendimas dėl piniginių premijų skyrimo už olimpinėse žaidynėse pasiektus rezultatus turėtų būti priimamas nacionalinio olimpinio komiteto ir atitinkamos šalies vyriausybės lygiu.

89-ajame ANOC vykdomosios tarybos posėdyje diskutuota apie

pagrindines organizacijos iniciatyvas ir kaip šios iniciatyvos galėtų nacionaliniams olimpiniams komitetams kurti kuo didesnę naudą.

„Ši organizacija egzistuoja tam, kad padėtų nacionaliniams olimpiniams komitetams tobulėti, spręsti iššūkius, plėstis. Būtent nacionaliniai olimpiniai komitetai yra ANOC veiklos ašyje“, – sakė Europos olimpinių komitetų asociacijos viceprezidentė D.Gudžinevičiūtė.

Posėdis vyko po iškilmingos olimpinės ugnies perdavimo Paryžiaus olimpinių žaidynių organizatoriams ceremonijos legendiniame „Panathenaic“ stadione.

„Ši ceremonija mums primena, kad olimpinės žaidynės – jau ranka pasiekiamos. Iki įspūdingos renginio atidarymo ceremonijos lieka vos trys mėnesiai. Mūsų olimpinė rinktinė gausėja, sportininkai intensyviai treniruojasi, o mes, LTOK, dėliojame paskutinius taškus, kad sportininkams žaidynėse užtikrintume geriausias įmanomas sąlygas. Olimpinės žaidynės, kaip ir olimpinė ugnis, yra taikos ir vilties simbolis. Sportas suvienija tautą. Vienybė ir yra didžiausias olimpinis laimėjimas“, – sakė iškilmėse dalyvavusi D.Gudžinevičiūtė.

Antrame amžiuje pastatytoje arenoje, kurioje 1896 m. žaidynės atgimė, Graikijos olimpinio komiteto pirmininkas Spyros Capralos olimpinį deglį įteikė Paryžiaus žaidynių organizacinio komiteto vadovui Tony Estanguet.

Olimpinė ugnis balandžio 16-ąją tradiciškai buvo įžiebta senovės Olimpijoje, istorinėje vietoje, kur 776 m. pr. Kr. vyko pirmosios olimpinės žaidynės.

Istoriniu XIX amžiaus laivu „Belem“ pradėjusi kelionę į Prancūziją, ugnis Marselį pasieks gegužės 8 dieną. Paryžiaus vasaros olimpinės žaidynės vyks liepos 26 – rugpjūčio 11 d.

D.Gudžinevičiūtė olimpinės ugnies perdavimo iškilmėse Atėnuose

TENISININKEI KNYGOS SUTEIKIA RAMYBĘ

GERIAUSIA LIETUVOS TENISININKĖ JUSTINA MIKULSKYTĖ ĮKVĖPIMO GYVENIME SEMIASI IŠ KNYGŲ IR FILMŲ. O MUZIKA JĄ LYDI NUOLATOS.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

GERIAUSI

Knyga: Rafaelis Nadalis, Johnas Carlinas „Rafa: My Story“.

Grupė / atlikėjas: vieno nėra.

Filmas / serialas: „Noliečiamieji“ („The Intouchables“).

Alfredo Pladžio nuotr.

J.Mikulskytė

J.Mikulskytė (kairėje) su Lietuvos rinktine švenčia patekimą į Billie Jean King taurės varžybų Europos-Afrikos zonos pirmąją grupę

Pasauliniame reitinge J.Mikulskytė yra aukščiausiai iš visų Lietuvos tenisininkų ir artėja prie geriausių žaidėjų 200-tuko. O balandį Vilniuje su Lietuvos rinktine ji iškovojo kelialapį į Billie Jean King taurės varžybų Europos-Afrikos zonos pirmąją grupę.

Knyga – tarsi meditacija

J.Mikulskytė atskleidžia, kad knygų skaitymas – vienas maloniausių užsiėmimų, o jos bibliotekoje dominuoja tokios knygos, kurias gali pritaikyti savo dabartiniame gyvenime ir iš kurių ką nors sužino ar išmoksta.

„Įpročiai, palyginti su vaikyste, keičiasi. Dabar knygas skaitau turėdama laiko, taip pat ieškodama inspiracijos. Su knyga galima trumpam pabėgti nuo kasdienės rutinos. Anksčiau gal tiek nevertinau ramybės, kurią gali suteikti knygos“, – sako tenisininkė.

J.Mikulskytei patinka biografinės knygos, ypač apie sportininkus.

„Man labai įdomios sportininkų biografijos. Be to, patinka knygos, pagrįstos tikrais faktais arba tikra istorija, praeities įvykiais. Patiko knyga apie Rafaelį Nidalį, nes buvo įdomu skaityti apie savo sporto šaką ir apie tai, kaip su visais iššūkiais tvarkosi geriausi teniso žaidėjai“, – prisipažįsta.

Tenisininkė knygas dažniausiai skaito vakarais prieš miegą. Neretai ir kelionėse.

„Kelionėse knyga tikrai praverčia, o vakarais tai būna tarsi tam tikra meditacija ir laikas, skirtas tik sau, kai žinai, kad daugiau tą dieną neturi jokių įsipareigojimų, galima pailsėti ir pabūti su savimi“, – atskleidžia J.Mikulskytė.

Muzika – įvairi

Prakalbusi apie muziką J.Mikulskytė prisipažįsta, kad negalėtų išskirti mėgstamiausio atlikėjo, nes to vienintelio tiesiog nėra.

„Mėgstu įvairią muziką, nuo lyrikos iki popso ir repo. Priklauso nuo nuotaikos ir aplinkos. Tiesą sakant, muzikos klausau labai dažnai. Ji neatsiejama mano gyvenime, lydi mane ir kelionėse, ir varžybose. „Spotify“ programa nuolat įjungta“, – sako tenisininkė.

Keliaudama arba prieš varžybas J.Mikulskytė naudojami ausinėmis, o namie muziką pasileidžia per kolonėles. Sportininkė klausosi lietuviškų ir užsienietiškų dainų, dalyvavo ne viename dideliame koncerte. Bet vis tiek norėtų būti dažnesnė koncertų lankytoja.

„Labai patinka koncertai, todėl norėčiau jiems skirti daugiau laiko. Kol kas tikrai ne visur pavyksta sudalyvauti, kur norėčiau. Didžiausią įspūdį paliko Beyonce ir Jay Z koncertas Paryžiuje. Buvo išties smagus ir gerai praleistas laikas“, – prisiminė J.Mikulskytė.

Filmai – pagal nuotaiką

Filmams pašnekovė nėra labai išranki.

„Patinka įvairūs filmai – nuo romantiškos komedijos iki dokumentinių, veiksmo ar biografinių. Labai priklauso nuo nuotaikos ir nusiteikimo“, – sako J.Mikulskytė.

Jos favoritas – „Noliečiamieji“. „Man tai vienas geresnių filmų. Esu ne kartą jį žiūrėjusi, bet kiekvieną sykį vis kažką naujo randu jame. Filmas paprastas, bet kartu ir pamokantis – kartais liūdnas, o kartais priverčiantis nusijuokti. Viskas viename“, – pasakoja J.Mikulskytė.

Tenisininkų karjera neatsiejama nuo nuolatinių kelionių po įvairias šalis. Nenuostabu, kad ir filmus ji dažniausiai žiūri keliaudama. O kartais, kai turi laiko, filmų pasižiūri vakarais. Populiariausia tam skirta priemonė – kompiuteris.

54 MIŠRIŲ ALERGENŲ RINKINYS

~~91€~~ ► 68€

Išsiaiškink konkrečius
alergenų paprastai
ir greitai atlikdamas
kraujo tyrimą.

Pasiūlymas iki gegužės 31d.

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi gilią laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

